

Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία

Γ΄ Γυμνασίου

Τόμος 4ος

**Γ' Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ II / Ενέργεια 2.2.1 /
Κατηγορία Πράξεων 2.2.1.α:**

**«Αναμόρφωση των προγραμμάτων
σπουδών και συγγραφή νέων
εκπαιδευτικών πακέτων»**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Δημήτριος Γ. Βλάχος

Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ

Πρόεδρος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

**Πράξη με τίτλο: «Συγγραφή νέων
βιβλίων και παραγωγή υποστηρικτικού
εκπαιδευτικού υλικού με βάση το
ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»**

Επιστημονικός Υπεύθυνος Έργου

Αντώνιος Σ. Μπομπέτσης

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Αναπληρωτής Επιστημ. Υπεύθ. Έργου

Γεώργιος Κ. Παληός

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου

Μόνιμος Πάρεδρος του Παιδαγ. Ινστιτ.

**Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από
το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και**

25% από εθνικούς πόρους.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ευαγγελία Λούβη *Επίκ.* καθηγήτρια
του Παντείου Πανεπιστημίου
Δημήτριος Χρ. Ξιφαράς, *Ιστορικός*

ΚΡΙΤΕΣ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Άλκης – Νικόλαος Ρήγας
Αναπλ. καθηγητής του Παντείου
Πανεπιστημίου

Όλγα Καραγεώργου
Σχολικός Σύμβουλος
Μάρκος Ρενιέρης, *Εκπαιδευτικός*
Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κωνσταντίνα Κουτσουρούμπα,
Φιλολόγος

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Αναστασία Κυρκίνη – Κούτουλα
Σύμβουλος Π.Ι.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ
Δημήτριος Γιαννακόπουλος
Πάρεδρος ε.θ. Παιδαγωγικού
Ινστιτούτου

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
«ΕΛΛΗΝΙΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ –
MULTIMEDIA A.E.»

Εικόνα εξωφύλλου: Κωνσταντίνος
Βολανάκης, Τα εγκαίνια
της διώρυγας της Κορίνθου (1893),
Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος,
Αθήνα.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΡΑΣΗΣ

Ομάδα εργασίας
Αποφ. 16158/6-11-06 και
75142/Γ6/11-7-07 ΥΠΕΠΘ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

**Ευαγγελία Λούβη
Δημήτριος Χρ. Ξιφαράς**

**Νεότερη και Σύγχρονη
Ιστορία**

Γ΄ Γυμνασίου

Τόμος 4ος

ΕΝΟΤΗΤΑ 26

Πνευματική ζωή, Γράμματα και Τέχνες στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα

Κύριες κατευθύνσεις της ελληνι- κής πνευματικής ζωής

Το στοιχείο που δέσποσε στην ελληνική πνευματική ζωή τον 19ο αιώνα ήταν η προσπάθεια οικοδόμησης μιας εθνικής ταυτότητας κοινής για ολόκληρο τον ελληνισμό.

Έτσι, ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στην ιστορία και στη λαογραφία. Οι απόψεις του Γερμανού ιστορικού Φαλμεράιερ, που υποστήριζε ότι οι Έλληνες του 19ου αιώνα ελάχιστη σχέση είχαν με τους αρχαίους Έλληνες, έστρεψαν το ενδιαφέρον

στην αναζήτηση της εθνικής συνέχειας. Οι *Σπυρίδων Ζαμπέλιος* και *Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος* υποστήριξαν ότι η συνέχεια του ελληνισμού από την αρχαιότητα υπήρξε αδιάκοπη και, για να ενισχύσουν αυτή τη θέση, στράφηκαν στη μελέτη του Βυζαντίου. Έτσι, διαμορφώθηκε το τριμερές σχήμα της ελληνικής ιστορίας: αρχαία, βυζαντινή, νεότερη. Το σχήμα αυτό κυριαρχεί μέχρι σήμερα στην ελληνική ιστοριογραφία, ιδίως στη σχολική. Οι ίδιες ανάγκες ενίσχυσης της ελληνικής εθνικής ταυτότητας οδήγησαν στη μελέτη της σύγχρονης λαϊκής ζωής και των λαϊκών εθίμων. Πρωτεργάτης υπήρξε ο *Νικόλαος Πολίτης*, θεμελιωτής της λαογραφίας στην Ελλάδα.

1. Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος

Στο πλαίσιο αυτό, το πανεπιστήμιο, που ιδρύθηκε το 1837, επιφορτίστηκε, εκτός από τις αυτονόητες λειτουργίες του, και με μια «αποστολή»: να εμφυσήσει στους ομογενείς «αλύτρωτους» φοιτητές του τις εθνικές αξίες, ώστε αυτοί να τις μεταδώσουν στις πατρίδες τους ως εκπαιδευτικοί και κληρικοί.

Κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις του γλωσσικού ζητήματος

Το γλωσσικό ζήτημα επανεμφανίστηκε [ενν. στα τέλη του 19ου αιώνα] με το χαρακτηριστικό γνώρισμα των προεπαναστατικών διενέξεων: τη βαθιά σύγκρουση ανάμεσα

σε αντιλήψεις οι οποίες δεν αναφέρονταν μόνο στη γλώσσα αλλά στη συνολική προαγωγή της ελληνικής κοινωνίας. [...] Το εκσυγχρονιστικό ρεύμα των τρικουπικών χρόνων ήταν ένα ρεύμα που πήγαζε από τα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα της περιόδου και το οποίο προσπάθησε να δώσει λύσεις αναγκαστικά ανατρεπτικές παλαιών και κατεστημένων δομών και συμπεριφορών. Το ρεύμα αυτό εισήλθε σταδιακά στο χώρο του πολιτισμού και από τη δεκαετία του 1880 άρχισε να συμπαρασύρει και την υπόθεση της γλώσσας.

Ρ. Σταυρίδη–Πατρικίου, «Ιδεολογικές διαδρομές», *Ιστορία του νέου ελληνισμού*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 5ος σ. 182.

Βεβαίως, η απόκτηση μιας πολιτιστικής ταυτότητας κοινής για όλο τον ελληνισμό έπρεπε να βασίζεται σε μια ενιαία, καθομιλουμένη γλώσσα. Στο πλαίσιο αυτό, αναπτύχθηκε το *κίνημα του δημοτικισμού*, δηλαδή η συστηματική προσπάθεια καθιέρωσης της δημοτικής ως γλώσσας της εκπαίδευσης της διοίκησης και της λογοτεχνίας. Πρωτεργάτης υπήρξε ο γλωσσολόγος *Γιάννης Ψυχάρης* (1854-1929), που με το βιβλίο *Το ταξίδι μου* (1888) υποστήριξε την ανάγκη γενίκευσης της χρήσης της δημοτικής γλώσσας. Δεν ήταν όλοι, όμως, σύμφωνοι. Μάλιστα σημειώθηκαν επεισόδια με νεκρούς και τραυματίες το 1901, λόγω της μετάφρασης του Ευαγγελίου στη δημοτική (Ευαγγελικά), και το 1903, όταν υπερσυντηρητικοί διαμαρτυρήθηκαν βίαια για τη

μετάφραση της *Ορέστειας* του Αισχύλου σε απλή καθαρεύουσα (Ορεστειακά). Στις αντιδράσεις αυτές πρωτοστατούσε το συντηρητικό φοιτητικό κίνημα της εποχής.

Γράμματα

Ο Διονύσιος Σολωμός και η Επτανησιακή Σχολή Κορυφαία μορφή των ελληνικών Γραμμάτων μέχρι και τα μέσα του 19ου αι. υπήρξε ο Διονύσιος Σολωμός (1798-1857). Δημιουργός του εμπνευσμένου από την επανάσταση του 1821 ποιήματος *Ύμνος εις την Ελευθερίαν*, που οι δύο πρώτες στροφές του μελοποιημένες από τον Νικόλαο Μάντζαρο αποτελούν τον εθνικό ύμνο των Ελλήνων, ο Σολωμός ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για την ελληνική λαϊκή

γλώσσα. Γύρω του σχηματίστηκε ένας κύκλος διανοουμένων (Γ. Τερτσέτης, Ι. Πολυλάς Γρ. Μαρκοράς κ.ά.) που συμερίζονταν τις απόψεις του και έμειναν γνωστοί ως *Επτανησιακή Σχολή*. Πλάι σε αυτούς ξεχωριστές περιπτώσεις ήταν ο δημοκράτης καρμπονάρος *Ανδρέας Κάλβος* ο οποίος άνοιξε με τον λυρισμό του νέους δρόμους στην ελληνική ποίηση, ο *Αριστοτέλης Βαλαωρίτης* και ο *Ανδρέα Λασκαράτος*.

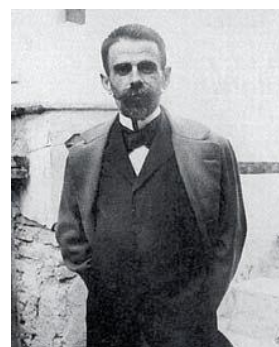
2. Διονύσιος Σολωμός

Οι Φαναριώτες και η Παλαιά Αθηναϊκή Σχολή (1830-1880)
Παράλληλα, η λογοτεχνία του ελεύθερου κράτους αντιπροσωπεύεται, κατά την περίοδο

1830-1880, από το έργο Φαναριωτών λογίων, όπως οι *Αλέξανδρος και Παναγιώτης Σούτσος* και ο *Αλέξανδρος Ραγκαβής*, που γράφουν στην καθαρεύουσα αλλά δεν ξεπερνούν την απλή μίμηση του γαλλικού ρομαντισμού. Μετά το 1860 ο ρομαντισμός οδηγήθηκε στο αποκορύφωμα και στην κάμψη. Παράλληλα, αναπτύχθηκε και η πεζογραφία. Ο *Εμμανουήλ Ροΐδης* (*Η πάπισσα Ιωάννα*), ο *Παύλος Καλλιγάς* (*Θάνος Βλέκας*) και ο *Δημήτριος Βικέλας* (*Λουκής Λάρας*) υπήρξαν οι σημαντικότεροι εκπρόσωποί της.

3. Κωστής Παλαμάς

Η Νέα Αθηναϊκή Σχολή και η γενιά του 1880 Στις αρχές της δεκαετίας του 1870 ορισμένοι νέοι λογοτέχνες άρχισαν να απορρίπτουν τον ρομαντισμό και να στρέφονται προς την εκφραστική και θεματική απλότητα. Η χρονολογία 1880 θεωρήθηκε ορόσημο, γιατί εκείνη τη χρονιά εκδόθηκαν δύο ποιητικές συλλογές (οι *Στίχοι* του Ν. Καμπά και οι *Ιστοί αράχνης* του Γ. Δροσίνη) που εξέφραζαν το πνεύμα της αλλαγής. Στην ποίηση, κύριος εκφραστής της γενιάς του 1880 ήταν ο *Κωστής Παλαμάς*, μια από τις σημαντικότερες μορφές των νεοελληνικών γραμμάτων. Περίπου την ίδια εποχή, στην πεζογραφία, αναπτύχθηκε το διήγημα, στο οποίο ξεχώρισαν οι *Γεώργιος Βιζυηνός* και *Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης*.

Τέχνες

Η ζωγραφική και η γλυπτική Η ελληνική ζωγραφική και η γλυπτική του 19ου αιώνα ήταν επηρεασμένες από δυτικά πρότυπα, με ισχυρότερη την επιρροή της σχολής του Μονάχου, στην οποία μαθήτευσαν ορισμένοι από τους σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς της εποχής.

Οι *Ανδρέας Κριεζής* (βλέπε έργο του, τόμος 3ος σ. 69 / 61), *Διονύσιος Τσόκος* και *Θεόδωρος Βρυζάκης* (βλέπε έργα του τόμος 2 σ. 11 / 30, 21 / 32) εμπνεύστηκαν από τον Αγώνα. Η συνέχεια σφραγίστηκε από τις τρεις μεγάλες μορφές της ελληνικής ζωγραφικής του 19ου αιώνα, *Νικηφόρο Λύτρα*, τον *Κωνσταντίνο Βολανάκη* και τον *Νικόλαο Γύζη*, που είχαν σπουδάσει και ζήσει στο Μόναχο.

Ο Ν. Λύτρας (1832-1904)

ασχολήθηκε αρχικά με ιστορικά θέματα (βλέπε έργο του τόμος 2 σ. 18/31), αλλά στην πορεία στράφηκε προς την απεικόνιση της καθημερινής ζωής. Ο Κ. Βολανάκης (1836-1882) εμπνεύστηκε από τη θάλασσα και τη ναυτική ζωή (βλέπε έργο του, τόμος 3ος σ. 77/62). Ο Ν. Γύζης (1812-1901) διακρίθηκε για μια διάθεση εξιδανίκευσης των θεμάτων. Επίσης σημαντικότερος γλύπτης της εποχής υπήρξε ο *Γιαννούλης Χαλεπάς* (1851-1938).

4. Κωνσταντίνος Βολανάκης,
Το λιμάνι του Βόλου, 1875.

8. Νικόλαος Γύζης, Ιστορία, 1892.

**9. Νικόλαος Γύζης,
Η Δόξα των Ψαρών, 1898-1899.**

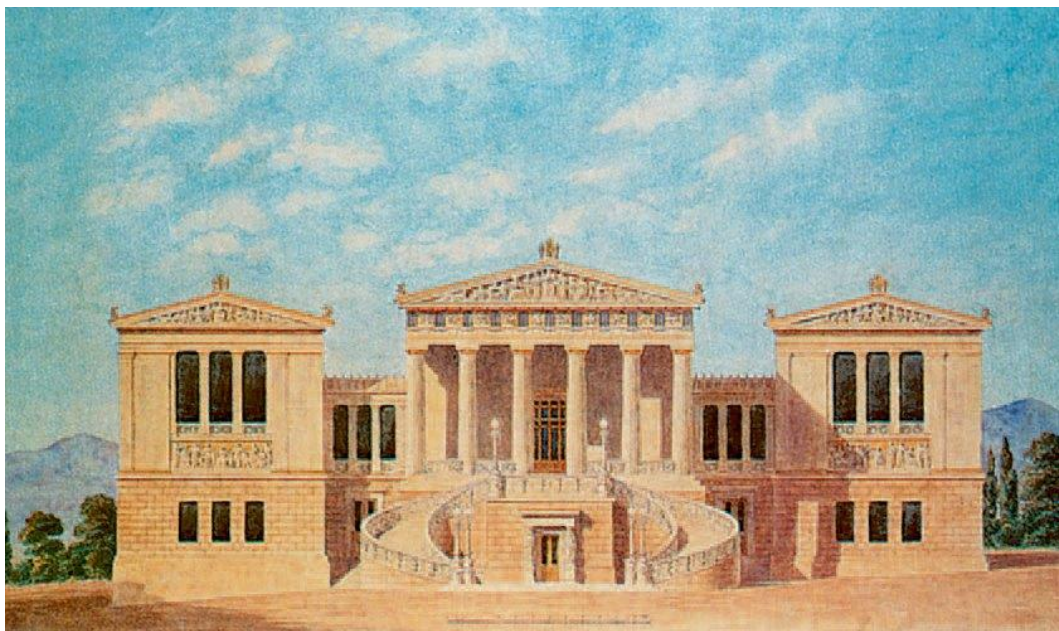
Η αρχιτεκτονική Κατά την οθω- νική περίοδο, τα μεγάλα κτίρια σχεδιάστηκαν με βάση τον κλασι- κισμό από ξένους αρχιτέκτονες, όπως ο Χριστιανός Χάνσεν (Πανε- πιστήμιο Αθηνών), ο αδερφός του Θεόφιλος [Ακαδημία, Εθνική Βιβλιο- θήκη, Μέγαρο Δημητρίου (πρώτη μορφή του σημερινού ξενοδοχείου Μ. Βρετανία)] και ο Φρειδερίκος φον Γκέρνερ (ανάκτορα, σημερινή Βουλή).

10. Η Βουλή των Ελλήνων, έργο του Φρειδερίκου φον Γκέρνερ. Το κτίριο σχεδιάστηκε αρχικά ως ανάκτορο του Όθωνα.

11. Αναμνηστική καρτ ποστάλ στην οποία εικονίζονται τα ανάκτορα του διαδόχου Κωνσταντίνου (σημερινό Προεδρικό Μέγαρο), έργο του Ερνέστου Τσίλερ.

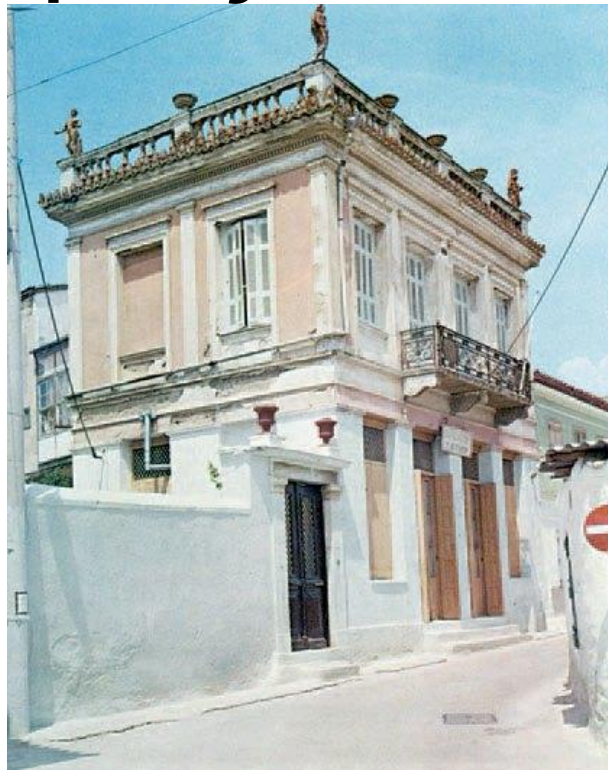
12. Η Εθνική Βιβλιοθήκη (Αθήνα), έργο του Θεόφιλου Χάνσεν.

Ο Ερνέστος Τσίλερ ήταν ο αρχιτέκτονας που σφράγισε το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα τόσο με τα πολλά έργα του [ανάκτορα Τατοΐου, Ανάκτορα του διαδόχου Κωνσταντίνου (σημερινό Προεδρικό Μέγαρο)] όσο και με τη διδασκαλία του στο Πολυτεχνικό Σχολείο.

Παράλληλα, έδρασαν και Έλληνες αρχιτέκτονες. Ο Σταμάτης Κλεάνθης συνέταξε μαζί με τον Γερμανό συνάδελφό του Εδουάρδο Σάουμπερτ ένα φιλόδοξο πολεοδομικό σχέδιο της Αθήνας (που μικρό μέρος του εφαρμόστηκε) και τα σχέδια του Πειραιά. Ο Λύσανδρος Καυταντζόγλου, διευθυντής για χρόνια του Πολυτεχνικού Σχολείου, έκτισε το Πολυτεχνείο, το Οφθαλμιατρείο και άλλα κτίρια.

Γύρω στα τέλη του 19ου αιώνα διαμορφώθηκε το νεοκλασικό σπίτι,

μια αρχιτεκτονική μορφή με στοιχεία που παραπέμπουν στην αρχαία Ελλάδα. Πολλά νεοκλασικά σπίτια σώζονται μέχρι τις μέρες μας τόσο στην Αθήνα όσο και σε διάφορες άλλες πόλεις της Ελλάδας. Τα σημαντικότερα από αυτά έχουν κηρυχθεί διατηρητέα από το ελληνικό κράτος.

13. Νεοκλασικό σπίτι στην Αίγινα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να σχολιάσετε μία από τις εικόνες 4-9 της ενότητας σε σύντομο γραπτό κείμενο.

2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαλέξετε ένα από τα οικοδομήματα που αναφέρονται στην ενότητα, να το μελετήσετε από φωτογραφία (ή, ακόμη καλύτερα, να το επισκεφθείτε) και στη συνέχεια να το περιγράψετε γραπτά ή να το ζωγραφίσετε, ανάλογα με την προτίμησή σας.

**Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο
θυμόμαστε ότι κατά τον 19ο αιώνα...**

- ✓ οι επιστήμες προόδευσαν ιδιαίτερα και συνδέθηκαν ακόμη περισσότερο με την οικονομία
- ✓ η δαρβινική θεωρία της εξέλιξης άλλαξε πολλά από τα δεδομένα της ανθρώπινης σκέψης

- ✓ **σημαντικοί διανοητές όπως οι Κοντ, Χέγκελ, Μαρξ και Νίτσε πρότειναν νέους τρόπους αντιμετώπισης του κόσμου**
- ✓ **στα Γράμματα και στις Τέχνες κυριάρχησαν ο ρομαντισμός και ο ρεαλισμός**
- ✓ **η πνευματική ζωή της Ελλάδας επηρεάστηκε από τα ευρωπαϊκά διανοητικά και καλλιτεχνικά ρεύματα, αλλά περισσότερο σημαδεύτηκε από τη συστηματική προσπάθεια συγκρότησης μιας ισχυρής εθνικής ταυτότητας ενιαίας για όλο τον ελληνισμό.**

Μέρος Δεύτερο

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20οῦ ΑΙΩΝΑ ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Στρατιώτες στα χαρακώματα
του Α' Παγκόσμιου πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΓΟΥΔΙ (1909) ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ (1913)

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ το κίνημα του 1909 στο Γουδί και τα αποτελέσματά του
- ✓ την ανάδειξη του Ελευθέριου Βενιζέλου σε πρωθυπουργό της Ελλάδας και το βενιζελικό πρόγραμμα ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού της χώρας
- ✓ τους βαλκανικούς πολέμους και τα αποτελέσματά τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ 27

Το κίνημα στο Γουδί (1909)

Κατά την τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνα η Ελλάδα αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα (1893: πτώχευση, 1898: επιβολή Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου). Η κρίση εντάθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα, καθώς η διεθνής οικονομική ύφεση έκανε δύσκολη τη διάθεση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων στις ξένες αγορές και περιορίσε τα εμβάσματα των Ελλήνων μεταναστών από την Αμερική και την Αίγυπτο. Παράλληλα, έκδηλη ήταν η αδυναμία της πολιτικής ηγεσίας να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις εθνικές διεκδικήσεις, με αποτέλεσμα άλλοτε να οδηγεί τη χώρα σε ήττες (πόλεμος του 1897)

και άλλοτε να κατηγορείται ότι παρέμεινε αδρανής μπροστά στις εξελίξεις. Έτσι, επικρατούσε πολιτική αστάθεια, καθώς κυβερνήσεις σύντομης θητείας διαδέχονταν η μία την άλλη χωρίς καμιά να φαίνεται ικανή να αντιμετωπίσει τα κρίσιμα προβλήματα της χώρας. Η δυσαρέσκεια ήταν διάχυτη στην ελληνική κοινωνία.

Στο πλαίσιο αυτό, μειωνόταν διαρκώς το κύρος των πολιτικών και της μοναρχίας. Η τελευταία κατηγορούνταν για συνεχείς παρεμβάσεις στις ένοπλες δυνάμεις, που αποδίδονταν από πολλούς στις επιλογές του διαδόχου Κωνσταντίνου, καθώς και για τη στάση του ύπατου αρμοστή της Κρήτης πρίγκιπα Γεώργιου, που θεωρήθηκε υπεύθυνος για τη ρήξη με τον Βενιζέλο και την

**επανάσταση του Θέρισου (1905 -
βλέπε ενότητα 21).**

**1. Η Αναγέννηση της Ελλάδας
στις 15 Αυγούστου 1909
(λαϊκή λιθογραφία).**

1. Ορισμένα από τα αιτήματα του Στρατιωτικού Συνδέσμου

**Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος ποθεί
όπως η θρησκεία μας υψωθή εις
τον εμπρέποντα ιερόν προορισμό
της όπως η Διοίκησις της χώρας
καταστή χρηστή και έντιμος, όπως
η Δικαιοσύνη απονέμεται ταχέως
μετ' αμεροληψίας και ισότητος**

προς άπαντας εν γένει τους πολίτας αδιακρίτως τάξεως, όπως η Εκπαίδευσις του Λαού καταστή λυσιτελής δια τον πρακτικόν βίον και τας στρατιωτικάς ανάγκα της χώρας [...] και τέλος όπως τα οικονομικά ανορθωθώσι, [...], ώστε αφ' ενός μεν ο σχεδόν πενόμενος ελληνικός λαός ανακουφισθή εκ των επαχθών φόρων, ους ήδη καταβάλλει και οίτινες ασπλάχνως κατασπαταλώνται προς διατήρησιν πολυτελών και περιττών υπηρεσιών και υπαλλήλων, χάριν της απαΐσιας συναλλαγής, αφ' ετέρου δε καθορισθώσι θετικώς τα όρια εντός των οποίων δύνανται ν' αυξηθώσιν αι δαπάναι διά την στρατιωτικήν της χώρας παρασκευήν και διά την συντήρησιν

του στρατού και του στόλου εν ειρήνη.

**N. Ζορμπάς, *Απομνημονεύματα*,
Αθήνα 1925, σ. 17.**

Σε αυτές τις συνθήκες ιδρύθηκε, τον Μάιο του 1909, ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, μια οργάνωση κατώτερων αξιωματικών. Τα μέλη του Συνδέσμου δυσφορούσαν τόσο για το ότι η βασιλική οικογένεια προωθούσε τους ευνοούμενούς της στο στράτευμα όσο και για την κακή κατάσταση των ενόπλων δυνάμεων.

Η πολιτική ηγεσία επιχείρησε, αρχικά, να διαπραγματευτεί με τον Σύνδεσμο. Όταν, όμως προσπάθησε, στις 12 Αυγούστου 1909, να συλλάβει την ηγεσία του, ο Σύνδεσμος αφού ανέθεσε την αρχηγία του

στον συνταγματάρχη Νικόλαο Ζορμπά, προχώρησε, στις 15 Αυγούστου 1909, στην εκδήλωση κινήματος με κέντρο το στρατόπεδο στο Γουδί (περιοχή της Αθήνας). Καθώς η κυβέρνηση δεν διέθετε δυνάμεις για να αντιμετωπίσει τους κινήματιες δέχτηκε τους όρους τους. Τότε αυτοί επέστρεψαν στις θέσεις τους διατηρώντας ωστόσο, στο ακέραιο την οργάνωσή τους.

Ο Σύνδεσμος ζητούσε, κυρίως, την αναδιοργάνωση των ενόπλων δυνάμεων. Αυτό πρακτικά σήμαινε την απομάκρυνση από το στράτευμα των πριγκίπων, δηλαδή του διαδόχου Κωνσταντίνου και των άλλων γιων του βασιλιά, αίτημα που ικανοποιήθηκε αμέσως. Η κίνηση αυτή αποτελούσε προϋπόθεση για την κατάργηση της ευνοιοκρατίας και την ανεμπόδιστη

βαθμολογική εξέλιξη όλων των αξιωματικών. Παράλληλα, η ηγεσία του κινήματος διατύπωσε και κάποια γενικότερα, αν και θολά, αιτήματα που αφορούσαν μεταρρυθμίσεις στη διοίκηση του κράτους στην οικονομία, στη δικαιοσύνη και στην εκπαίδευση.

Το γεγονός ότι οι μη στρατιωτικοί στόχοι του κινήματος ήταν γενικοί και αόριστοι δεν εμπόδισε την υιοθέτησή τους από την ελληνική κοινωνία. Αντιθέτως μάλλον συνέβαλε στο να λειτουργήσει το κίνημα του 1909 ως καταλύτης που προκάλεσε μια έκρηξη γενικότερων λαϊκών αιτημάτων, τα οποία στρέφονταν κατά της «συναλλαγής» και συνοψίζονταν στο αόριστο αλλά σίγουρα επιτακτικό αίτημα της «Ανόρθωσης» του κράτους.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1909 ο λαός

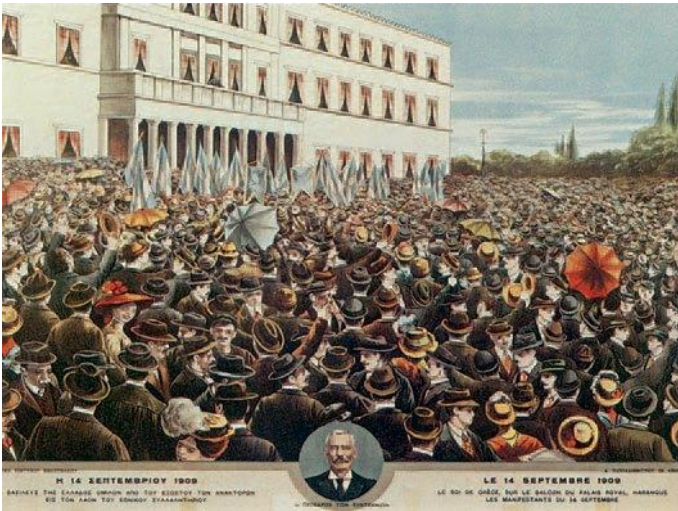
της Αθήνας μ' ένα εντυπωσιακό συλλαλητήριο που οργανώθηκε από τον Σύνδεσμο και διάφορες επαγγελματικές οργανώσεις εξέφρασε την υποστήριξή του προς το κίνημα.

Αρχικά, ο Σύνδεσμος δοκίμασε να υλοποιήσει τις επιδιώξεις του μέσω της κυβέρνησης Μαυρομιχάλη, που διορίστηκε από τον Γεώργιο αμέσως μετά την εκδήλωση του κινήματος. Ωστόσο, η αμοιβαία καχυποψία δεν άφησε να προκύψει κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα. Έτσι, η ηγεσία του Συνδέσμου κάλεσε στην Αθήνα τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που είχε διακριθεί στην πολιτική ζωή της Κρήτης και στους αγώνες των Κρητικών για ένωση με την Ελλάδα.

2. Η λαϊκή υποστήριξη προς τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο

Πλέον των εβδομήκοντα χιλιάδων πολιτών πάσης τάξεως και πάσης ηλικίας συνεκεντρώθησαν από της 2ας μεταμεσημβρινής εις τον ευρύτατον χώρον του Πολυγώνου [...]. Προ της εκκινήσεως εκ του Πεδίου του Άρεως ο Πρόεδρος των Συντεχνιών Παπαφώτης [...] ανέγνωσε το ψήφισμα του συλλαλητηρίου, διά του οποίου, αφού ενεκρίνετο η εξέγερσις του Στρατού και του Στόλου, συνίστατο εις την Κυβέρνησιν, όπως υποβάλη τάχιστα εις την Βουλήν σύστημα νομοθεσίας καταδικάζον την συναλλαγήν και μέλλον να οδήγησιν εις την ανόρθωσιν της διοικήσεως.

Εφημερίδα Χρόνος, 15 Σεπτεμβρίου 1909. Πηγή: Ιστορία του ελληνικού έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμ. ΙΔ', α 262.

2. Συλλαλητήριο υπέρ του κινήματος του 1909, Αθήνα, 14 Σεπτεμβρίου 1909.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

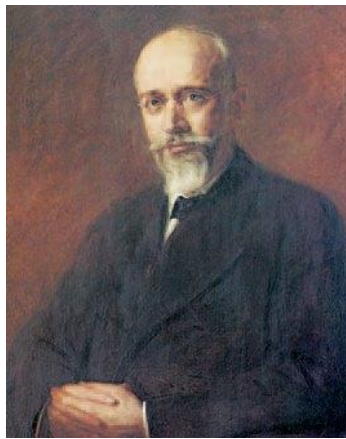
- 1. Να σχολιάσετε σε σύντομο κείμενο την εικόνα 1: Ποια μορφή δεσπάζει; Ποιες άλλες μορφές εικονίζονται; Ποιους συμβολισμούς μπορείτε να εντοπίσετε;**
- 2. Να μελετήσετε και να σχολιάσετε την πηγή 2 και την εικόνα 2. Πώς ερμηνεύετε τη θετική στάση του λαού της Αθήνας απέναντι στο κίνημα του 1909;**

ΕΝΟΤΗΤΑ 28

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος πρωθυπουργός: η βενιζελική πολιτική της περιόδου 1910-1912

Μετά το κίνημα του 1909, ο Σύνδεσμος κάλεσε τον Ελευθέριο Βενιζέλο στην Αθήνα και του πρότεινε την πρωθυπουργία. Ο Κρητικός πολιτικός, όμως, αρνήθηκε. Επίσης, δεν συμφώνησε με εκείνους που ζητούσαν την κατάργηση της μοναρχίας. Έκρινε ότι μια τέτοια απόφαση θα δίχαζε τον λαό σε μια στιγμή που αναμένονταν κρίσιμες εξελίξεις στην περιοχή. Έτσι, συμφωνήθηκε ανάμεσα στον Σύνδεσμο, τον βασιλιά, τα παλαιά κόμματα και τον Βενιζέλο να γίνουν εκλογές για την ανάδειξη αναθεωρητικής Βουλής (βλέπε γλωσσάριο)

και όχι συντακτικής (βλέπε γλωσσάριο), όπως ζητούσαν ορισμένοι. Τελικά, μετά από δύο εκλογικές αναμετρήσεις (Αύγουστος και Νοέμβριος 1910), το *Κόμμα των Φιλελευθέρων*, που μόλις είχε ιδρυθεί από τον Βενιζέλο και αποτελούνταν κυρίως από νέους πολιτικούς κέρδισε την πλειοψηφία στη Βουλή.

Ελευθέριος Βενιζέλος

Αποτέλεσμα των εργασιών της αναθεωρητικής Βουλής ήταν το αναθεωρημένο σύνταγμα του 1911, που προστάτευε

αποτελεσματικότερα τις ατομικές ελευθερίες, επέτρεπε στο κράτος να αφαιρεί από τους ιδιοκτήτες τους με αποζημίωση μεγάλες εκτάσεις γης για να μοιραστούν σε ακτήμονες, θέσπιζε τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, απαγόρευε στους στρατιωτικούς και στους δημοσίους υπαλλήλους να εκλέγονται βουλευτές και καθιέρωνε την υποχρεωτική, δωρεάν εκπαίδευση. Στην προώθηση των παραπάνω μεταρρυθμίσεων καταλυτικό ρόλο έπαιξε και η ολιγομελής αλλά ιδιαίτερα δραστήρια ριζοσπαστική κοινοβουλευτική ομάδα των Κοινωνιολόγων με επικεφαλής τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου.

Παράλληλα, ο Βενιζέλος ασχολήθηκε με την αναδιοργάνωση των ενόπλων δυνάμεων, φρόντισε να αποκτήσει ισχυρή επιρροή στο

στράτευμα και επιδίωξε την αξιοποίηση όλων των αξιωματικών. Στο πλαίσιο αυτό, επανέφερε στην ηγεσία του στρατού τον διάδοχο Κωνσταντίνο, επιλογή που προκάλεσε αντιδράσεις ανάμεσα στους βενιζελικούς.

Όλες οι παραπάνω βενιζελικές πολιτικές πρωτοβουλίες συνδέονταν στενά με την εκτίμηση του Βενιζέλου ότι η Ελλάδα σύντομα θα έπρεπε να πάρει μέρος σε πόλεμο για να επιτύχει τους εθνικούς της στόχους. Υπό αυτό το πρίσμα πρέπει να ερμηνευθούν η συμβιβαστική στάση του απέναντι στη μοναρχία, τα μέτρα που προώθησε υπέρ των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων και η στρατιωτική ανασυγκρότηση της χώρας.

Οι εκλογές του Μαρτίου 1912 εξελίχθηκαν σε θρίαμβο του κόμματος

των Φιλελευθέρων. Φάνηκε καθαρά ότι μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας πίστευε ότι ο Βενιζέλος ήταν ο ηγέτης που μπορούσε να επιλύσει μεγάλα κοινωνικά και εθνικά ζητήματα. Παράλληλα, σημειώθηκε η ριζικότερη μέχρι τότε πολιτική ανανέωση με την εκλογή μεγάλου αριθμού νέων βουλευτών.

**Ο Βενιζέλος υποστηρίζει
την ανάγκη πολιτικών
μεταρρυθμίσεων,**

*[Αποσπάσματα από την πρώτη
ομιλία του Ελ. Βενιζέλου στον
αθηναϊκό λαό (22.8.1910)]*

**Βενιζέλος: ...έδωκα την γνώμην να
αφοσιωθή ο Στρατός εις το επείγον
έργον της ανασυντάξεως των
στρατιωτικών δυνάμεων της χώρας
και συγχρόνως έδωκα εις**

την Επανάστασιν την συμβουλήν
να αξιώση και να επιβάλη την
σύγκλησιν Αναθεωρητικής
Βουλής...

Φωναί: Όχι, όχι.

Έτεροι φωναί: Σιωπή, σιωπή.

Βενιζέλος: ...Αναθεωρητικής
Βουλής, ήτις θα προέβαινε εις την
αναθεώρησιν των διατάξεων εκεί-
νων του Συντάγματος την ανάγκην
της μεταρρυθμίσεως των οποίων
είχε καταδείξη η πείρα ημίσεος
σχεδόν αιώνος [...]. Αλλά θα παρα-
γνώριζε τις προφανή αλήθειαν, εάν
δεν ανεγνώριζεν ότι εύρυνσις του
κύκλου των εργασιών της όπως
αναθεωρηθώσι και άλλαι διατάξεις
του Συντάγματος μη θίγουσαι ούτε
την μορφήν της Πολιτείας, ούτε την
Εξουσίαν και το πρόσωπον του
Βασιλέως, ούτε την τάξιν

της Διαδοχής, ανταποκρίνεται προς ισχυράν αξίωσιν της Κοινής Γνώμης [...].

Βίβλος Ελευθερίου Βενιζέλου,
Αθήνα 1964, τόμ. Α΄, σ. 364.

ΑΣΚΗΣΗ

Να μελετήσετε την πηγή. Ποια άποψη υποστηρίζει ο Ελ. Βενιζέλος; Πώς αντιμετωπίζει το αίτημα για σύγκληση συντακτικής Βουλής; Ποιο θεωρεί ότι πρέπει να είναι το εύρος των μεταρρυθμίσεων;

ΕΝΟΤΗΤΑ 29

Οι βαλκανικοί πόλεμοι (1912-1913)

Τα αίτια Λίγο καιρό μετά την επικράτηση των Νεότουρκων (βλέπε ενότητα 22) έγινε φανερό ότι κύριος στόχος τους ήταν ο πλήρης εκτουρκισμός του οθωμανικού κράτους, πράγμα που σήμαινε διώξεις σε βάρος των αλλοεθνών πληθυσμών της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Η πολιτική αυτή αναζωπύρωνε τα εθνικά αισθήματα των γειτονικών βαλκανικών λαών (Έλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι) που επιδίωκαν όχι μόνο την προστασία των ομοεθνών τους που διέμεναν στο οθωμανικό κράτος αλλά και την ενσωμάτωση των οθωμανικών εδαφών στα οποία αυτοί κατοικούσαν.

Τα πράγματα περιπλέκονταν λόγω και της ανάμειξης των Δυνάμεων. Η Γερμανία είχε διεισδύσει οικονομικά στην Οθωμανική αυτοκρατορία, ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα. Η Ιταλία, έχοντας και αυτή οικονομικά κίνητρα, επιτέθηκε, τον Σεπτέμβριο του 1911, εναντίον της Λιβύης (οθωμανική κτήση), ενώ κατέλαβε τα υπό οθωμανική διοίκηση Δωδεκάνησα (Μάιος 1912). Επιπλέον, η Αυστροουγγαρία, η οποία είχε αναλάβει από το 1878 τη διοίκηση της οθωμανικής επαρχίας της Βοσνίας – Ερζεγοβίνης, προχώρησε, το 1908, σε πλήρη προσάρτηση αυτής της περιοχής. Όλα αυτά έπλητταν συμφέροντα των άλλων Δυνάμεων (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) και αποκάλυπταν τις αδυναμίες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Προς τη σύγκρουση – Οι βαλκανικές συμμαχίες Ο Βενιζέλος ακολουθούσε, αρχικά, πολιτική κατευναστική απέναντι στις νεοτουρκικές προκλήσεις εκτιμώντας ότι η Ελλάδα δεν ήταν επαρκώς προετοιμασμένη για πόλεμο. Καθώς, όμως, την άνοιξη του 1911 έκρινε ότι μια πολεμική σύγκρουση δεν ήταν μακριά, υιοθέτησε την τακτική της *βαλκανικής συνεννόησης*. Στο πλαίσιο αυτό, υπογράφηκαν, την άνοιξη του 1912, συνθήκες συμμαχίας ανάμεσα στη Σερβία, τη Βουλγαρία, την Ελλάδα και το Μαυροβούνιο.

Ο Α΄ βαλκανικός πόλεμος (Οκτώβριος 1912-Μάιος 1913) Η ένοπλη σύρραξη ξεκίνησε όταν οι Βαλκάνιοι σύμμαχοι απαίτησαν από τον σουλτάνο να σέβεται τα δικαιώματα των χριστιανικών

εθνοτήτων που ζούσαν στην Οθωμανική αυτοκρατορία και να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις προς όφελός τους (αρχές Οκτωβρίου 1912). Η απροθυμία του σουλτάνου να συζητήσει τέτοιου είδους ζητήματα στάθηκε η αφορμή του πολέμου. Αμέσως ξεκίνησε η σύγκρουση, που ονομάστηκε Α΄ βαλκανικός πόλεμος.

Ο ελληνικός στρατός, με αρχιστράτηγο τον διάδοχο Κωνσταντίνο, προέλασε στη Μακεδονία καταλαμβάνοντας πολλές περιοχές. Τα σερβικά στρατεύματα κατέλαβαν τα Σκόπια και το Μοναστήρι και προωθήθηκαν μέχρι το Δυρράχιο της (σημερινής) Αλβανίας. Παράλληλα, βουλγαρικές δυνάμεις έφτασαν σε μικρή απόσταση από την Κωνσταντινούπολη και, αφού κατέλαβαν τη Δ. Θράκη και

την Α. Μακεδονία, κατευθύνονταν
στη Θεσσαλονίκη.

1. Η κήρυξη του Α΄ βαλκανικού πολέμου: Το διάγγελμα του Γεώργιου ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΜΟΥ

**Αι ιεραί υποχρεώσεις προς την
φιλιτάτην πατρίδα, προς τους
υποδούλους αδελφούς μας και
προς την ανθρωπότητα επιβάλλου-
σιν εις το κράτος, μετά την αποτυ-
χίαν των ειρηνικών προσπαθειών
του προς επίτευξιν και εξασφάλισιν
των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των
υπό τον τουρκικόν ζυγόν Χριστια-
νών, όπως διά των όπλων θέσει
τέρμα εις την δυστυχίαν την οποίαν
ούτοι υφίστανται από τόσων
αιώνων.**

Η Ελλάς πάνοπλος μετά των

συμμάχων αυτής, εμπνεόμενων υπό των αυτών αισθημάτων και συνδεομένων διά κοινών υποχρεώσεων, αναλαμβάνει τον ιερόν αγώνα του δικαίου και της ελευθερίας των καταδυναστευομένων λαών της Ανατολής. [...]

Η Ελλάς μετά των αδελφών συμμάχων κρατών, θα επιδιώξη πάση θυσία τον ιερόν αυτόν σκοπόν, επικαλούμενοι δε την αρωγήν του Υψίστου εν των δικαιοτάτω τούτω αγώνι του πολιτισμού, ανακράζομεν
Ζήτω η Ελλάς, Ζήτω το Έθνος.

Αθήναι, 5 Οκτωβρίου 1912

Ο βασιλεύς Γεώργιος

Το υπουργικόν Συμβούλιον

Πηγή: Η Αθήνα των βαλκανικών πολέμων, 1912-1913, Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, ΕΛΙΑ, Αθήνα 1993, σ. 20.

1. Ελληνικό ιππικό κατά τους βαλκανικούς πολέμους.

Μπροστά στο σοβαρό ενδεχόμενο να καταληφθεί η Θεσσαλονίκη από βουλγαρικές δυνάμεις, πράγμα που θα δημιουργούσε εξαιρετικά αρνητικά δεδομένα για την Ελλάδα, ο Βενιζέλος διέταξε τον διάδοχο Κωνσταντίνο να κινηθεί ταχύτατα προς τη Θεσσαλονίκη. Πράγματι, και παρά τις αντιρρήσεις του Κωνσταντίνου, το απόγευμα της 26ης Οκτωβρίου 1912 ελληνικός στρατός έμπαινε στην πόλη. Λίγες μέρες αργότερα έφτασε στη Θεσσαλονίκη και ο βασιλιάς Γεώργιος.

Στη συνέχεια και μετά από επίπονη πολιορκία καταλήφθηκαν τα Ιωάννινα (22 Φεβρουαρίου 1913) και εξασφαλίστηκε ο έλεγχος ολόκληρης της Ηπείρου.

2. Β. Χατζής, Η ναυμαχία της «Έλλης», 3 Δεκεμβρίου 1912.

Η ναυμαχία αυτή ήταν μία από τις σημαντικότερες ναυτικές συγκρούσεις των βαλκανικών πολέμων.

Παράλληλα, ο ελληνικός στόλος, με επικεφαλής τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη, ανάγκασε τον τουρκικό στόλο να κλειστεί στα Στενά και έθεσε υπό τον έλεγχό του τα νησιά του Β. και Α. Αιγαίου

(Θάσος, Σαμοθράκη, Λέσβος, Χίος, Λήμνος, Τένεδος, Ίμβρος, Σάμος, Ικαρία).

Η συνθήκη του Λονδίνου (17 Μαΐου 1913) Ο Α΄ βαλκανικός πόλεμος τερματίστηκε και τυπικά με την υπογραφή της *συνθήκης του Λονδίνου*, με την οποία η Οθωμανική αυτοκρατορία υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει σχεδόν όλα τα ευρωπαϊκά – βαλκανικά εδάφη της. Το μέλλον των νησιών του Β. και Α. Αιγαίου, της χερσονήσου του Αγίου Όρους και το καθεστώς της Αλβανίας θα καθορίζονταν από τις Δυνάμεις. Λίγο αργότερα (29 Ιουλίου 1913) η Αλβανία αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητο κράτος. Τα Δωδεκάνησα παρέμειναν υπό ιταλική κατοχή και διοίκηση.

Η δολοφονία του βασιλιά Γεώργιου Το κλίμα ευφορίας ήρθε

να ταραξεί η δολοφονία του βασιλιά Γεώργιου στη Θεσσαλονίκη.

Υποστηρίχτηκε, δίχως, ωστόσο, να αποδειχθεί ποτέ, ότι πίσω από αυτή βρισκόταν η Γερμανία, που ήθελε την άνοδο στον θρόνο του γερμανόφιλου διαδόχου Κωνσταντίνου, ο οποίος λίγο αργότερα ανακηρύχθηκε βασιλιάς.

Ο Β΄ βαλκανικός πόλεμος (Ιούνιος-Ιούλιος 1913) Η συνθήκη του Λονδίνου άφησε πολλές εκκρεμότητες. Αυτές αφορούσαν κυρίως τη Μακεδονία, που ελεγχόταν από τον ελληνικό στρατό, αλλά τμήματά της διεκδικούνταν τόσο από τη Βουλγαρία όσο και από τη Σερβία. Σε ατμόσφαιρα καχυποψίας η Ελλάδα και η Σερβία συμμαχισαν για να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις της Βουλγαρίας Πράγματι, στα μέσα Ιουνίου 1913, ο βουλγαρικός

στρατός επιτέθηκε ταυτόχρονα εναντίον τόσο των ελληνικών θέσεων όσο και των σερβικών. Ο Β΄ βαλκανικός πόλεμος ήταν πλέον γεγονός. Στη διάρκειά του, ο ελληνικός στρατός κατέλαβε ολόκληρη την Α. Μακεδονία και τη Δ. Θράκη, φτάνοντας ως την Αλεξανδρούπολη. Επιτυχίες σημείωσαν και οι Σέρβοι στη Δ. Μακεδονία. Παράλληλα, οι Ρουμάνοι εισέβαλαν στη Βουλγαρία, φτάνοντας τριάντα χιλιόμετρα από τη Σόφια, ενώ οι Τούρκοι ανακατέλαβαν την Αδριανούπολη στην Α. Θράκη.

2. Ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Ελευθέριου Βενιζέλου στις επιτυχίες των βαλκανικών πολέμων

Παρά την καθοριστικής σημασίας συμβολή των ενόπλων δυνάμεων [...] καμία από τις πλευρές της ελληνικής επιτυχίας δεν θα ήταν εξασφαλισμένη, πολλώ δε μάλλον αυτονόητη, χωρίς τη σταθερή πολιτική κατεύθυνση που είχε χαράξει και τους άκρως επιδέξιους διπλωματικούς χειρισμούς που προέκρινε, σε κάθε κρίσιμη καμπή των εξελίξεων, ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Προκειμένου να αποφύγει η χώρα το μοιραίο βήμα που θα μπορούσε να την οδηγήσει από το θρίαμβο στην καταστροφή –όπως συνέβη στην περίπτωση της Βουλγαρίας–, ο Βενιζέλος χρειάστηκε να δώσει

σειρά μαχών [...] τόσο με τον επικεφαλής του «στρατιωτικού κόμματος» (και του μιλιταριστικού αντικοινοβουλευτικού πνεύματος) που δεν ήταν άλλος από τον εξαιρετικά δημοφιλή στους στρατιώτες του διάδοχο Κωνσταντίνο [...], όσο και με την ποικίλων καταβολών και αποχρώσεων εθνικιστική αντιπολίτευση, που έσπευσε να συνταχθεί με τον Αρχηγό του στρατού.

Γ. Γιανουλόπουλος, «Εξωτερική πολιτική», *Ιστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα*, Βιβλιόραμα, Αθήνα 1990, τόμ. Α2, σ. 121-122.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Πώς ερμηνεύετε το γεγονός ότι τα βαλκανικά κράτη –ανάμεσα στα οποία υπήρχαν αρκετές και σημαντικές αντιθέσεις– στράφηκαν όλα μαζί εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας

2. Ποιους λόγους επικαλέστηκε ο βασιλιάς Γεώργιος (πηγή 1) προκειμένου να αιτιολογήσει την προσφυγή της Ελλάδας σε πόλεμο εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας

3. Να μελετήσετε και να σχολιάσετε την πηγή 2.

ΕΝΟΤΗΤΑ 30

Η Ελλάδα και τα Βαλκάνια αμέσως μετά τους βαλκανικούς πολέμους

Οι βαλκανικοί πόλεμοι τερματίστηκαν με τη *συνθήκη του Βουκουρεστίου* (28 Ιουλίου 1913). Με αυτή, η Ελλάδα εξασφάλισε το μεγαλύτερο μέρος της Μακεδονίας τη νότια Ήπειρο, σημαντικά νησιά στο Β. και Α. Αιγαίο (Θάσος Σαμοθράκη, Λήμνος Λέσβος Χίος Σάμος Ικαρία) και την Κρήτη. Τα εδάφη αυτά ονομάστηκαν *Νέες Χώρες* (*Παλαιά Ελλάδα*: η ελληνική επικράτεια πριν από τους βαλκανικούς πολέμους). Σε δέκα μόλις μήνες η Ελλάδα διπλασίασε σχεδόν τα εδάφη της (από 63.211 τ.χμ. σε 120.308 τ.χμ.) και τον πληθυσμό της (από 2.631.952 σε 4.718.221 κατοίκους).

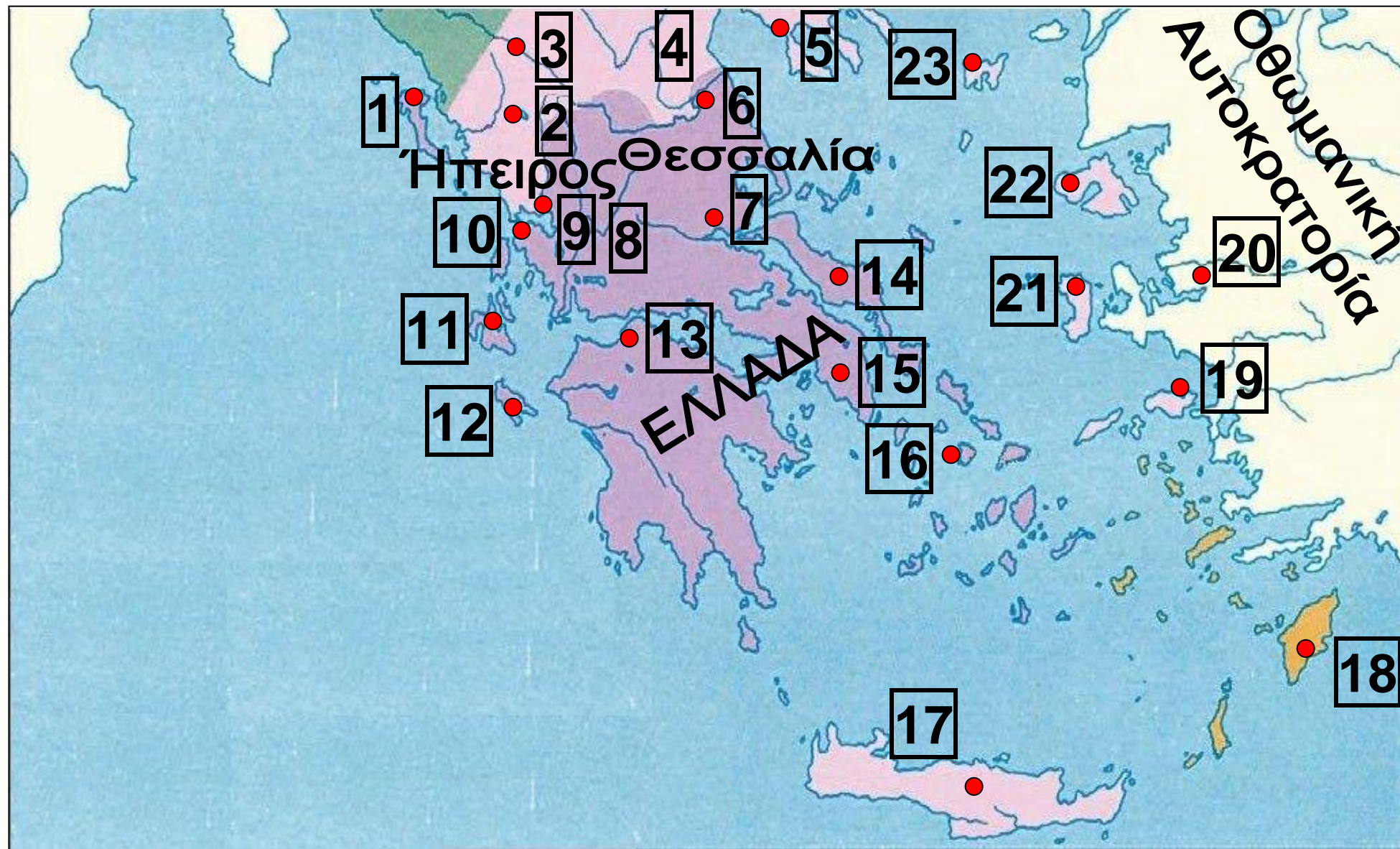
Η ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ ΤΟ 1913

	Εδαφικά κέρδη σε βάρος της Τουρκίας
	Εδαφικά κέρδη Σερβίας σε βάρος της Τουρκίας
	Εδαφικά κέρδη Μαυροβουνίου σε βάρος της Τουρκίας
	Εδαφικά κέρδη Βουλγαρίας σε βάρος της Τουρκίας
	Εδαφικά κέρδη Ρουμανίας σε βάρος της Βουλγαρίας
	Το νέο Αλβανικό Κράτος
	Νησιά υπό ιταλική κατοχή

1. Κορυτσά	15. Πόρτο Λάγο
2. Δυρράχιο	16. Π. Στρυμόνας
3. Τίρανα	17. Π. Νέστος
4. Δουλτσίνο	18. Π. Έβρος
5. Ιπέκ	19. Αδριανούπολη
6. Σεράγαβο	20. Κωνσταντινούπολη
7. Βελιγράδι	21. Σαράντα Εκκλησίες
8. Νόβι - Παζάρ	22. Πύργος
9. Νις	23. Φιλιππούπολη
10. Σκόπια	24. Σόφια
11. Μοναστηράκι	25. Πλεύνα
12. Έδεσσα	26. Π. Δούναβης
13. Σέρρες	27. Κωσταντζα
14. Καβάλα	28. Βουκουρέστι

1. Ν. Κέρκυρα	13. Πάτρα
2. Ιωάννινα	14. Χαλκίδα
3. Καστοριά	15. Αθήνα
4. Π. Αξιός	16. Ερμούπολη
5. Θεσσαλονίκη	17. Ν. Κρήτη
6. Λάρισα	18. Ν. Ρόδος
7. Λαμία	19. Ν. Σάμος
8. Π. Άραχθος	20. Σμύρνη
9. Άρτα	21. Ν. Χίος
10. Πούντα	22. Ν. Λέσβος
11. Ν. Κεφαλληνία	23. Ν. Λήμνος
12. Ν. Ζάκυνθος	

Η Σερβία κέρδισε ένα σημαντικό τμήμα της ΒΔ. Μακεδονίας. Στη Βουλγαρία αποδόθηκε το μεγαλύτερο μέρος της Δ. Θράκης. Η Οθωμανική αυτοκρατορία ανέκτησε την Α. Θράκη. Τα Δωδεκάνησα παρέμειναν υπό ιταλικό έλεγχο. Λίγους μήνες αργότερα (*πρωτόκολλο της Φλωρεντίας*, 4 Δεκεμβρίου 1913), η Β. Ήπειρος περιοχή με σημαντική ελληνική παρουσία, παραχωρήθηκε στην Αλβανία, απόφαση που προκάλεσε τις έντονες αντιδράσεις των Ελλήνων της περιοχής.

Οι Νέες Χώρες διέθεταν θετικές προοπτικές. Πόλεις όπως η Θεσσαλονίκη, τα Ιωάννινα, η Καβάλα, η Μυτιλήνη, η Χίος και το Ηράκλειο της Κρήτης αποτελούσαν ήδη ακμαία οικονομικά κέντρα.

Παράλληλα, το ελληνικό κράτος βρέθηκε αντιμέτωπο με το έργο της

αφομοίωσης των Νέων Χωρών. Οι μουσουλμανικοί και σλαβικοί πληθυσμοί, που κατείχαν τις περισσότερες καλλιεργήσιμες γαίες και η ισχυρή εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλονίκης που έλεγχε, σε μεγάλο βαθμό, την οικονομική ζωή της πόλης αντιμετώπισαν τις ελληνικές αρχές τουλάχιστον στην αρχή, με κάποια δυσπιστία.

Παράλληλα, σε πολιτικό επίπεδο συνεχίστηκαν αποφασιστικά από τις κυβερνήσεις Βενιζέλου οι μεταρρυθμίσεις που είχαν αρχίσει πριν από το 1912. Στο πλαίσιο αυτό, αναγνωρίστηκαν τα εργατικά σωματεία, θεσπίστηκαν μέτρα για την ασφάλιση των εργαζομένων και την καθιέρωση της οκτάωρης εργασίας και ιδρύθηκαν αγροτικοί συνεταιρισμοί.

Στην εξωτερική πολιτική, η άρνηση του σουλτάνου να αποδεχτεί την ελληνική κυριαρχία στα νησιά του Β. και Α. Αιγαίου, η ιταλική κατοχή των Δωδεκανήσων και επιπλέον η ύπαρξη πυκνών ελληνικών πληθυσμών στη Β. Ήπειρο, στη Θράκη και στη Μικρά Ασία δημιουργούσαν έντονη κινητικότητα. Σε λίγο, οι διεθνείς εξελίξεις θα έδιναν σε όλα τα βαλκανικά κράτη την ευκαιρία να εκδηλώσουν τις διαθέσεις τους.

Η οργάνωση της ελληνικής διοίκησης της Μακεδονίας
Ο Κωνσταντίνος Ρακτιβάν
διορίστηκε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον Οκτώβριο του 1912, προσωρινός διοικητής των εδαφών που είχε καταλάβει έως τότε ο ελληνικός στρατός. Σε συνέντευξη

του παρουσίασε τις βάσεις στις οποίες θα στηριζόταν η οργάνωση της ελληνικής διοίκησης.

[...] Ουδόλως θέλω να είπω ότι θα ανατρέψω τα πάντα. Ο διοικητικός οργανισμός ο δικαστικός ως και οι λοιποί κλάδοι της υπηρεσίας θέλουνσι λειτουργήσει περίπου ως και επί της τουρκικής κυριαρχίας μετά των μεταβολών, εννοείται, αίτινες επιβάλλονται εκ της νέας των πραγμάτων καταστάσεως. Προς επιδίωξιν και επίτευξιν του σκοπού τούτου οφείλω:

1. Να προσενεχθώ προς πάσας τας εθνικότητας εν ισότητι και δικαιοσύνη, να σεβασθώ τα δικαιώματα των ατόμων και να εργασθώ διά την ευημέρειαν όλων των κατοίκων της χώρας ταύτης αδιακρίτως. Αύται εισίν άλλως τε

και αι γενικαί αρχαί, αίτινες κρατούσι και καθοδηγούσι την διοίκησιν εν Ελλάδι, ώστε πάντα ταύτα δεν είναι δι' εμέ νέα. Οι Ισραηλίται της Ελλάδος δύνανται να μαρτυρήσωσι περί τούτου [...].

2. Να εξασφαλίσω την δημοσίαν τάξιν. [...] Εάν ο πληθυσμός δεν είναι ευχαριστημένος είμαι έτοιμος να δεχθώ και ακούσω όλους τους δυσαρεστημένους. Το γραφείον μου είναι ανοικτόν εις όλον τον πληθυσμόν.

Κ. Ρακτιβάν, Έγγραφα και σημειώσεις εκ της πρώτης Ελληνικής Διοικήσεως της Μακεδονίας (1912-1913), επιμ. Κ.Θ. Δημαράς, Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, Θεσσαλονίκη 1951, σ. 39-43.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Κατά μία άποψη το αποτέλεσμα των βαλκανικών πολέμων ήταν η μεγαλύτερη πολεμική επιτυχία της Ελλάδας από την ίδρυσή της έως τότε. Ποια είναι η γνώμη σας. Να την τεκμηριώσετε.

2. Να μελετήσετε την πηγή. Ποια γενικότερη λογική χαρακτηρίζει τις θέσεις του Κ. Ρακτιβάν; Ποιοι παράγοντες θεωρείτε ότι υπαγόρευσαν αυτή τη λογική;

3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να αναζητήσετε πληροφορίες για την προέλευση, την κοινωνική σύνθεση και την ιστορική διαδρομή της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης.

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ το κίνημα του 1909 έθεσε επιτακτικά το ζήτημα της «ανόρθωσης» της χώρας και έγινε δεκτό με ενθουσιασμό από μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας
- ✓ μετά το 1909 στην ελληνική πολιτική ζωή κυριάρχησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος εφαρμόζοντας ριζοσπαστικές αλλαγές με στόχο τον εκσυγχρονισμό και την εδαφική επέκταση της χώρας
- ✓ με τους βαλκανικούς πολέμους η Ελλάδα σχεδόν διπλασιάστηκε εδαφικά και πληθυσμιακά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Ο Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1914-1918)

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ τα αίτια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου, τις φάσεις και την έκβασή του
- ✓ τη διαφωνία Βενιζέλου–Κωνσταντίνου για τη στάση της Ελλάδας στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο
- ✓ την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία
- ✓ την πολιτική πραγματικότητα μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο και την ίδρυση της Κοινωνίας των Εθνών.

ΕΝΟΤΗΤΑ 31

Τα αίτια, η έκρηξη και τα μέτωπα του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου

Τα αίτια Η έκρηξη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου ήταν αποτέλεσμα της ταυτόχρονης δράσης τριών κυρίως παραγόντων: του ιμπεριαλισμού, του εθνικισμού και του μιλιταρισμού.

Ο ιμπεριαλισμός (η πολιτική επέκτασης των βιομηχανικά αναπτυγμένων κρατών σε βάρος άλλων κρατών) υπήρξε η κυριότερη αιτία του πολέμου. Καταλυτικός παράγοντας στάθηκε η επιθετική προσπάθεια της ταχύτατα αναπτυσσόμενης Γερμανίας να καλύψει τις ανάγκες της σε πρώτες ύλες καύσιμα και αγορές μέσω της αναδιανομής του παγκόσμιου

πλούτου και των αποικιών. Η πολιτική αυτή την έφερε γρήγορα αντιμέτωπη με τη Βρετανία και τη Γαλλία, τις χώρες που έλεγχαν τότε τις περισσότερες και πλουσιότερες αποικίες.

Ο εθνικισμός έπαιξε ουσιαστικό ρόλο στην ωρίμανση των συνθηκών που οδήγησαν στον πόλεμο. Σε μια Ευρώπη όπου οι πολιτικές αποφάσεις είχαν πάψει πλέον να αφορούν μόνο τους ηγέτες, οι συμπεριφορές των λαών είχαν βαρύτητα. Βεβαίως, εκτός από κάποιους φανατικούς οι λαοί της Ευρώπης δεν επιθυμούσαν τον πόλεμο. Δεν ήταν, ωστόσο, και διατεθειμένοι να καταπνίξουν τα εθνικά τους αισθήματα για να διατηρηθεί η ειρήνη.

Ο μιλιταρισμός (ο υπερτονισμός των στρατιωτικών αξιών) ενισχυόταν διαρκώς, επιταχύνοντας την

πορεία προς τον πόλεμο. Η ανάπτυξη της γερμανικής πολεμικής βιομηχανίας και η στρατιωτική ενίσχυση της Γερμανίας ώθησαν και τις άλλες ευρωπαϊκές Δυνάμεις στην κλιμάκωση των στρατιωτικών εξοπλισμών. Παράλληλα, όλο και πιο πολλές φωνές τόνιζαν τη σημασία και την αξία του πολέμου ως μέσου επίλυσης των διεθνών διαφορών.

1. Τα αίτια του πολέμου: ο ιμπεριαλισμός

Το βιομηχανικό δυναμικό κάθε έθνους αναγκάζεται να παράγει, να υπερπαραγάγει. Αυτή την υπερπαραγωγή πρέπει να τη διαθέσουμε. Κι έτσι ριχνόμαστε στις παγκόσμιες αγορές ενώ κλείνουμε τη δική μας αγορά με προστατευτικά μέτρα. [...] Έτσι με φυσική νομοτέλεια, η μία

χώρα βαδίζει εναντίον της άλλης συγκρούεται μαζί της. Ποια θα εξασφαλίσει την οριστική υπεροχή των εθνικών βιομηχανικών της προϊόντων και με ποιο τρόπο; [...] Μήπως με πόλεμο; Η Αγγλία και η Γερμανία αλληλοϋποβλέπονται· ο πόλεμος είναι η μόνη τους λύση.

A. Μερχέμ, *Η εργατική ζωή*, 1911.

2. Τα αίτια του πολέμου: ο εθνικισμός

Ο θρίαμβος των εθνών συνεπήρε ολόκληρη την Ευρώπη με μια μεταδοτική κίνηση που κάνει ολόκληρη την ήπειρο να ενδιαφέρεται για οποιαδήποτε αλλαγή επέρχεται σε μια από τις χώρες που την απαρτίζουν. Συγχρόνως το εθνικό

συναίσθημα μετατράπηκε σιγά σιγά σε ένα αλαζονικό και απόλυτο πάθος, που δεν ικανοποιείται παρά μόνο με την εξύψωση ενός κράτους σε βάρος των άλλων.

S. Bernstein & P. Milza, *Ιστορία της Ευρώπης*, μτφρ. Α.Κ.

Δημητρακόπουλος Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1997, τόμ. 2, σ. 266.

3. Τα αίτια του πολέμου: ο μιλιταρισμός

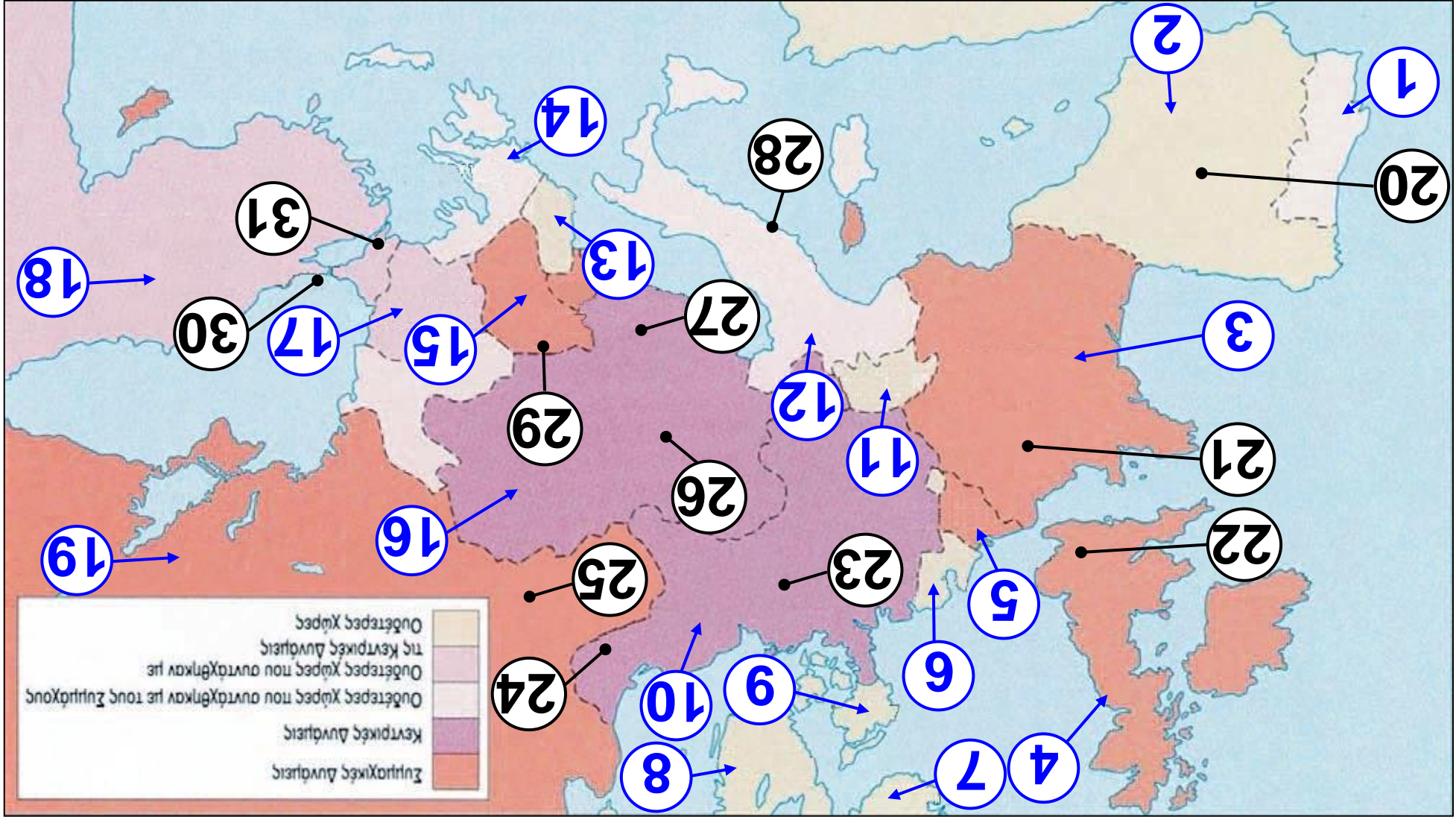
Μας εκπαίδευσαν δέκα εβδομάδες σ' ένα στρατόπεδο κι αυτό το διάστημα μας επηρέασε πιο βαθιά από τα δέκα χρόνια του σχολείου. Μάθαμε πως ένα γυαλιστερό κουμπί βαραίνει περισσότερο από τέσσερις τόμους του Σοπενάουερ [Γερμανός φιλόσοφος]. Ξαφνιασμένοι στην αρχή, ύστερα πικραμένοι

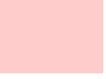

και στο τέλος αδιάφοροι παραδε-
χτήκαμε πως, σημασία δεν έχει ο
νους μα η βούρτσα των παπου-
τσιών, το πνεύμα μα το σύστημα, η
ελευθερία μα τα γυμνάσια.

**Ε.Μ. Ρεμάρκ, *Ουδέν νεώτερον από
το δυτικό μέτωπο*, μτφρ. Σ. Βουρ-
δουμπά.**

**Τα αντίπαλα στρατόπεδα Σε
αυτές τις συνθήκες σχηματίστηκαν
στην Ευρώπη δύο στρατόπεδα:
από τη μία, οι *Κεντρικές Δυνάμεις* ή
Τριπλή Συμμαχία (Γερμανία,
Αυστροουγγαρία, Ιταλία) και, από
την άλλη, η *Εγκάρδια* ή *Τριπλή
Συνεννόηση* (Entente Cordiale,
Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία).
Η δεύτερη έγινε γνωστή ως *Αντάντ*
(*συνεννόηση στα γαλλικά*).**

Τα αντίπαλα στρατεύματα του Α' Παγκοσμίου πολέμου,

	Συμμαχικές Δυνάμεις
	Κεντρικές Δυνάμεις
	Ουδέτερες χώρες που συντάχθηκαν με τους Συμμάχους
	Ουδέτερες χώρες που συντάχθηκαν με τις Κεντρικές Δυνάμεις
	Ουδέτερες χώρες

ΚΡΑΤΗ

1. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	11. ΕΛΒΕΤΙΑ
2. ΙΣΠΑΝΙΑ	12. ΙΤΑΛΙΑ
3. ΓΑΛΛΙΑ	13. ΑΛΒΑΝΙΑ
4. Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	14. ΕΛΛΑΔΑ
5. ΒΕΛΓΙΟ	15. ΣΕΡΒΙΑ
6. ΟΛΛΑΝΔΙΑ	16. ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ
7. ΝΟΡΒΗΓΙΑ	17. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
8. ΣΟΥΗΔΙΑ	18. ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
9. ΔΑΝΙΑ	19. ΡΩΣΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
10. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	

Πόλεις

20. Μαδρίτη	26. Βιέννη
21. Παρίσι	27. Σεράγεβο
22. Λονδίνο	28. Ρώμη
23. Βερολίνο	29. Βελιγράδι
24. Τάννενμπεργκ	30. Κων/πολη
25. Μπρεστ – Λιτόφσκ	31. Καλλίπολη

Η αφορμή Η αφορμή για την κήρυξη του πολέμου δόθηκε όταν στο Σεράγεβο της Βοσνίας δολοφονήθηκε ο διάδοχος του αυστριακού θρόνου Φραγκίσκος Φερδινάνδος από ένα νεαρό Σέρβο εθνικιστή (Ιούνιος 1914). Σχεδόν αμέσως η Αυστροουγγαρία κήρυξε τον πόλεμο στη Σερβία (Ιούλιος 1914). Η Ρωσία και η Γαλλία εκδήλωσαν τη συμπαράστασή τους στη Σερβία, ενώ η Γερμανία τάχθηκε στο πλευρό της Αυστροουγγαρίας. Στα

επόμενα τέσσερα χρόνια έγιναν συνολικά εξήντα κηρύξεις πολέμων. Αυτός ήταν ο *Μεγάλος Πόλεμος* ή *Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος*, όπως ονομάστηκε αργότερα.

2. Η ζωή στα χαρακώματα.
«Τρως, πίνας δίπλα στους νεκρούς, κοιμάσαι ανάμεσα στους ετοιμοθάνατους, γελάς και τραγουδάς συντροφιά με τα πτώματα [...]. Οι νεκροί ήταν χωμένοι στα τοιχώματα των χαρακωμάτων, κεφάλια, πόδια και κορμιά μισά έτσι όπως τα είχανε παραμερίσει οι αξίνες και τα φτυάρια της ομάδας που έσκαβε .A. Horne. Ιστορία του 20ού αιώνα σ. 578.

Τα κύρια μέτωπα Οι Γερμανοί εισέβαλαν στο Βέλγιο και κινήθηκαν προς το Παρίσι, αλλά αποκρούστηκαν από τον γαλλικό στρατό (μάχη του Μάρνη). Αμέσως η Βρετανία κήρυξε τον πόλεμο στη Γερμανία. Γερμανοί και Γάλλοι έσκαψαν σε μια γραμμή εκατοντάδων χιλιομέτρων (δυτικό μέτωπο) χαρακώματα, όπου οι συνθήκες ζωής ήταν τραγικές.

Παράλληλα, η ρωσική προέλαση στην Α. Πρωσία ανακόπηκε από γερμανικές δυνάμεις. Εκεί διαμορφώθηκε το ανατολικό μέτωπο. Στα τέλη του 1914 τα μέτωπα σταθεροποιήθηκαν. Τον Οκτώβριο του 1914 μπήκε στον πόλεμο και η Οθωμανική αυτοκρατορία στο πλευρό των Κεντρικών Δυνάμεων.

3. Εργάτριες σε εργοστάσιο πυρομαχικών κατά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο: όταν οι άντρες πήγαν στον πόλεμο, οι γυναίκες πήραν τις θέσεις τους στα εργοστάσια. Έτσι έγινε ένα ακόμη ουσιαστικό βήμα προς τη χειραφέτηση της γυναίκας.

Συμμαχίες και ανακατατάξεις
Το 1915 η Βουλγαρία συμμαχισε με τις Κεντρικές Δυνάμεις, οι οποίες έχοντας και τη συνεργασία του σουλτάνου, σχεδόν κυριάρχησαν στα Βαλκάνια. Η Αντάντ, για να ανοίξει τα Στενά και να βοηθήσει τη

Ρωσία, οργάνωσε μεγάλη επιχείρηση κατάληψης των Δαρδανελίων (Φεβρουάριος 1915), που αποκρούστηκε, όμως από τον οθωμανικό στρατό. Τότε η Αντάντ αποβίβασε στρατεύματά της στη Θεσσαλονίκη (Οκτώβριος 1915) και μετέφερε τον πόλεμο στην Ελλάδα, που παρέμενε ακόμη ουδέτερη. Παράλληλα, η Ιταλία εγκατέλειψε τους έως τότε συμμάχους της τη Γερμανία και την Αυστροουγγαρία, και συμμαχισε με την Αντάντ, αφού έλαβε υποσχέσεις ότι μετά το τέλος του πολέμου θα της παραχωρηθούν εδάφη, ανάμεσα στα οποία και τμήμα της Μικράς Ασίας.

Οι επιχειρήσεις το 1916 Τον Φεβρουάριο του 1916 οι Γερμανοί έκαναν μεγάλη επίθεση στο Βερντέν, η οποία κόστισε χιλιάδες νεκρούς αλλά δεν άλλαξε τα δεδο-

μένα. Η γαλλοβρετανική επίθεση στο Σομ επανέφερε το δυτικό μέτωπο στην αρχική θέση του.

Η καμπή του 1917 Το 1917 άρχισαν να αποκαλύπτονται οι κοινωνικές διεργασίες που είχε πυροδοτήσει ο πόλεμος. Στη Γαλλία, όπου είχε αναπτυχθεί ένα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα με σοσιαλιστική ιδεολογία, εκδηλώθηκαν ανταρσίες στο μέτωπο που καταπνίγηκαν με εκτελέσεις δεκάδων Γάλλων στρατιωτών. Στη Ρωσία εκδηλώθηκε, τον Φεβρουάριο του 1917, επανάσταση που ανέτρεψε τον τσάρο. Η φιλελεύθερη ρώσικη κυβέρνηση, που θέλησε να συνεχίσει τον πόλεμο, ανατράπηκε από νέα σοσιαλιστική επανάσταση τον Οκτώβριο του 1917. Η σοσιαλιστική Ρωσία σύναψε αμέσως συνθήκη ειρήνης με τη Γερμανία (συνθήκη του

Μπρεστ – Λιτόφσκ, 3 Μαρτίου 1918)
και αποσύρθηκε από τον πόλεμο.
Σχεδόν ταυτόχρονα συμμαχισαν με
την Αντάντ οι ΗΠΑ (Απρίλιος 1917),
που με τους 1.000.000 περίπου
στρατιώτες και τα άφθονα υλικά
μέσα που διέθεσαν επηρέασαν
καταλυτικά την έκβαση του
πολέμου. Επίσης, τον Ιούνιο του
1917 εισήλθε στον πόλεμο και η
Ελλάδα ως σύμμαχος της Αντάντ,
μετά από βαθιά εσωτερική κρίση
(βλέπε την επόμενη ενότητα).

**Προς το τέλος του πολέμου Το
φθινόπωρο του 1918, οι Κεντρικές
Δυνάμεις και οι σύμμαχοί τους
άρχισαν να συνθηκολογούν. Στη
Γερμανία ξέσπασε σοσιαλιστική
επανάσταση που ανέτρεψε τον
κάιζερ (: αυτοκράτορας) Γουλιέλμο
Β' και έφερε στην εξουσία το
Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα.**

Ο πόλεμος άφησε πίσω του περίπου 8.000.000 νεκρούς, περίπου 20.000.000 τραυματίες και τεράστιες υλικές καταστροφές. Η Ευρώπη έβγαινε από αυτόν αλλαγμένη, εξαντλημένη και με την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία της κλονισμένη.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος στη λογοτεχνία

✓ Έριχ Μ. Ρεμάρκ, **Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο (1929).**
Έργο – μνημείο της αντιπολεμικής πεζογραφίας.

Δείτε, επίσης, και την ομότιτλη ταινία.

✓ Ανρί Μπαρμπύς, **Η φωτιά (1916).**

Μια νατουραλιστική περιγραφή της ζωής των στρατιωτών στα χαρακώματα.

✓ **Στρατής Μυριβήλης, Η ζωή εν τάφω (τελική μορφή 1931).**

Ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος με τα μάτια ενός ανθρώπου που τον έζησε πολεμώντας στην πρώτη γραμμή.

✓ **Σεμπασιέν Ζαπριζό, Ατέλειωτοι αρραβώνες (1996).**

Μια ανθρώπινη, αντιηρωική ματιά στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

Δείτε, επίσης, και την ομότιτλη ταινία.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την εικόνα 2, να περιγράψετε την καθημερινότητα στα χαρακώματα του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου.

2. Διαθεματική δραστηριότητα: Να διαβάσετε ένα από τα σχετικά με τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο λογοτεχνικά έργα που προτείνονται δίπλα και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.

3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να αναζητήσετε πληροφορίες σχετικά με τρόπους με τους οποίους χρησιμοποιήθηκαν η επιστήμη και η τεχνολογία για στρατιωτικούς σκοπούς στη διάρκεια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 32

Η Ελλάδα στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο – Ο Εθνικός Διχασμός

Ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος δίχασε την ελληνική ηγεσία και κοινωνία.

Η θέση του Βενιζέλου Ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος που θεωρούσε ότι οι Αγγλογάλλοι θα επικρατούσαν, έκρινε ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να συμμαχήσει με την Αντάντ για να διαφυλάξει τα κέρδη της από τους βαλκανικούς πολέμους αλλά και να διευρύνει τα σύνορά της. Η θέση αυτή υποστηριζόταν από μεγάλα τμήματα των λαϊκών τάξεων, που εμπνέονταν από τη Μεγάλη Ιδέα, αλλά και από τη μεγαλοαστική τάξη, ιδίως της Διασποράς που προσδοκούσε να

ενταχθεί σε μια μεγάλη και ισχυρή Ελλάδα.

Η θέση του Κωνσταντίνου Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος ήθελε την Ελλάδα σύμμαχο των Κεντρικών Δυνάμεων. Επειδή, όμως η Οθωμανική αυτοκρατορία και η Βουλγαρία είχαν ήδη ταχθεί στο πλευρό της Γερμανίας, ο βασιλιάς υποστήριζε, σε συνεννόηση με τον Γερμανό αυτοκράτορα, τη «διαρκή ουδετερότητα» με το επιχείρημα ότι έτσι η Ελλάδα θα προστατευόταν από τον πόλεμο. Ήταν η πιο φιλική προς τη Γερμανία πολιτική που μπορούσε να ακολουθήσει η Ελλάδα. Οι απόψεις του Κωνσταντίνου έβρισκαν απήχηση σε μικροαστικά στρώματα που είχαν θορυβηθεί από την προοπτική ένταξης στο ελληνικό κράτος του ισχυρού εξω-ελλαδικού ελληνικού κεφαλαίου, το

οποίο δύσκολα θα μπορούσαν να ανταγωνιστούν. Επίσης οι βασιλικές θέσεις έβρισκαν σύμφωνα και τμήματα των λαϊκών τάξεων, που, λίγο μετά τους βαλκανικούς πολέμους δεν επιθυμούσαν να πολεμήσουν και πάλι.

1. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος υποστηρίζει τη συμμαχία της Ελλάδας με την Αντάντ

Μέχρι σήμερα η πολιτική ημών συνίστατο εις διατήρησιν της ουδετερότητος [...]. Αλλ' ήδη καλούμεθα να μετάσχωμεν του πολέμου [...] επ' ανταλλάγμασι, τα οποία πραγματοποιούμενα θα δημιουργήσωσι μιαν Ελλάδα μεγάλην και ισχυράν, τοιαύτην οποίαν ουδ' οι μάλλον αισιόδοξοι ηδύναντο να

φαντασθώσι καν προ ολίγων
ακόμη ετών. [...].

Ε. Βενιζέλος Υπόμνημα προς τον
βασιλιά Κωνσταντίνο, 11 Ιανουα-
ρίου 1915.

*Πηγή: Βίβλος Ελευθερίου
Βενιζέλου, Αθήνα 1964.*

**Η σύγκρουση Βενιζέλου –
Κωνσταντίνου** Όταν η Αντάντ
επιχείρησε να καταλάβει τα Δαρδα-
νέλια (Φεβρουάριος 1915), ο Βενι-
ζέλος έκρινε ότι η Ελλάδα θα έπρε-
πε να πάρει μέρος στην προσπά-
θειά της. Η άρνηση του Κωνσταντί-
νου οδήγησε τον πρωθυπουργό σε
παραίτηση. Στις εκλογές που ακο-
λούθησαν (Μάιος 1915) ο Βενιζέλος
αναδείχτηκε νικητής. Όταν, όμως
κήρυξε την Ελλάδα σε επιστρά-
τευση, ο βασιλιάς διαφώνησε και
πάλι και τότε ο Βενιζέλος

παραιτήθηκε για δεύτερη φορά.
Ακολούθησαν νέες εκλογές
(Δεκέμβριος 1915) από τις οποίες οι
Φιλελεύθεροι απείχαν. Έτσι, η νέα
κυβέρνηση που προέκυψε ήταν
απολύτως πιστή στα Ανάκτορα.

2. Η κωνσταντινική «ουδετερότητα»

Η [...] πολιτική της ουδετερότητας την οποία σταθερά πρόβαλλε [ενν. ο Κωνσταντίνος] μέχρι την αποπομπή του από τις δυνάμεις της Entente το καλοκαίρι του 1917, δεν αντιστοιχούσε, βεβαίως, σε κάποια διάθεση τηρήσεως ίσων αποστάσεων από τους δύο εμπόλεμους συνασπισμούς. Ήταν απλώς η φιλογερμανικότερη δυνατή πολιτική που μπορούσε να ακολουθήσει μία χώρα της οποίας η γεωγραφική

θέση την καθιστούσε όμηρο των διαθέσεων του πανίσχυρου βρετανικού στόλου που κυριαρχούσε τότε στην ανατολική Μεσόγειο. Σε συνεχή τηλεγραφική επικοινωνία με τον γυναικαδελφό του γερμανού αυτοκράτορα –ερήμην ακόμη και των αντιβενιζελικών κυβερνήσεων του– είχε εξασφαλίσει την πλήρη έγκριση του Βερολίνου στο ζήτημα αυτό [...].

Γ. Γιανουλόπουλος «Η ευγενής μας τύφλωσις..», εξωτερική πολιτική και «εθνικά θέματα» από την ήττα του 1897 έως τη Μικρασιατική Καταστροφή, δ' έκδοση, Βιβλιόραμα, Αθήνα 2003, σ. 227.

Η εμπλοκή της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο Παράλληλα, όπως είδαμε στην προηγούμενη

ενότητα, η Αντάντ, για να αντιμετωπίσει τη συνεχώς ενισχυόμενη γερμανική επιρροή στα Βαλκάνια, αποβίβασε στρατεύματα στη Θεσσαλονίκη (Οκτώβριος 1915). Η Σερβία δέχτηκε και βουλγαρική επίθεση, κατέρρευσε και τα σερβικά στρατεύματα μεταφέρθηκαν στη Μακεδονία. Λίγο αργότερα, γερμανικά και βουλγαρικά στρατεύματα εισέβαλαν στην Α. Μακεδονία (Μάιος 1916). Οι ελληνικές δυνάμεις δεν αντέδρασαν, καθώς εφάρμοζαν τις εντολές του Κωνσταντίνου περί «ουδετερότητας». Έτσι, το Δ' Σώμα Στρατού διατάχτηκε να παραδοθεί δίχως να αντισταθεί αιχμαλωτίστηκε και μεταφέρθηκε στη Γερμανία.

Οι Επίστρατοι και το κίνημα της Εθνικής Άμυνας Μετά από αυτά, η Αντάντ απαίτησε από τον βασιλιά (Ιούνιος 1916) τον αφοπλισμό των

ελληνικών ενόπλων δυνάμεων που ήταν υπό τις διαταγές του. Εκείνος αποδέχτηκε το αίτημα, αλλά, συγχρόνως έδωσε εντολή οι έφεδροι που απολύονταν να οργανώνονται σε συνδέσμους. Έτσι δημιουργήθηκαν οι *Επίστρατοι*, μια φιλοβασιλική παραστρατιωτική οργάνωση με περίπου 200.000 μέλη.

Σχεδόν παράλληλα, βενιζελικοί δημιούργησαν στη Μακεδονία μια οργάνωση, την *Εθνική Άμυνα*, και πραγματοποίησαν κίνημα στη Θεσσαλονίκη (17 Αυγούστου 1916) ζητώντας τη συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ.

Η Προσωρινή Κυβέρνηση της Θεσσαλονίκης Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις ο Βενιζέλος εγκατέστησε Προσωρινή Κυβέρνηση στη Θεσσαλονίκη και διέταξε

επιστράτευση ώστε ελληνικά στρατεύματα να πολεμήσουν στο πλευρό της Αντάντ.

Ο Εθνικός Διχασμός Έτσι, η πολιτική κρίση, που εκδηλώθηκε για πρώτη φορά με ένταση τον Φεβρουάριο του 1915 με τη μορφή διαφωνίας ανάμεσα στον πρωθυπουργό Βενιζέλο και τον βασιλιά Κωνσταντίνο, κλιμακωνόταν διαρκώς και είχε ως αποτέλεσμα, το καλοκαίρι του 1916, να διαμορφωθούν στην Ελλάδα δύο αντίπαλα κέντρα εξουσίας. Το φαινόμενο ονομάστηκε *Εθνικός Διχασμός*, αποτυπώθηκε γεωγραφικά στη διάσπαση σε «κράτος των Αθηνών» υπό τον Κωνσταντίνο και «κράτος της Θεσσαλονίκης» υπό τον Βενιζέλο και υπήρξε, ουσιαστικά, η πρώτη εμφύλια σύγκρουση στην Ελλάδα του 20ού αιώνα.

Εθνικός Διχασμός: οπαδοί του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη στις 6 Μαΐου 1917 (αριστερά) και οπαδοί του Κωνσταντίνου στη Βέρνη της Ελβετίας στις 21 Μαΐου 1917 (δεξιά).

Η δυναμική επέμβαση της Αντάντ και η έξωση του Κωνσταντίνου Σε αυτό το πλαίσιο, η Αντάντ επιδίωξε να καταλάβει την Αθήνα, αλλά τα συμμαχικά στρατεύματα που κινήθηκαν από τον Πειραιά προς την πρωτεύουσα αποκρούστηκαν από δυνάμεις

πιστές στον βασιλιά. Τον Νοέμβριο του 1916, το «κράτος των Αθηνών» εξαπέλυσε διώξεις σε βάρος βενιζελικών με τουλάχιστον 35 νεκρούς (Νοεμβριανά). Παράλληλα, η Αντάντ κατέλαβε τον Πειραιά, επιβάλλοντας αυστηρό αποκλεισμό στη «βασιλική» Ελλάδα, και αξίωσε την απομάκρυνση του Κωνσταντίνου, ο οποίος εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα (2/15 Ιουνίου 1917). Στον θρόνο άφησε τον γιο του Αλέξανδρο, δίχως ωστόσο, ο ίδιος να παραιτηθεί.

Η ανάληψη της εξουσίας από τον Βενιζέλο Ο Βενιζέλος ήρθε στην Αθήνα, σχημάτισε νέα κυβέρνηση και κήρυξε τον πόλεμο στις Κεντρικές Δυνάμεις. Ελληνικά στρατεύματα πήραν μέρος, στο πλευρό των δυνάμεων της Αντάντ, στις τελευταίες μάχες που

έγιναν στη Μακεδονία (1918).
Επιπλέον, ο Βενιζέλος επανέφερε
τη Βουλή που είχε εκλεγεί τον Μάιο
του 1915, η οποία λόγω της
«νεκρανάστασης» της ονομάστηκε
Βουλή των Λαζάρων. Παράλληλα,
απολύθηκαν χιλιάδες δημόσιοι
υπάλληλοι και στρατιωτικοί που
θεωρήθηκαν φιλοβασιλικοί.
Κάποιοι άλλοι εκτοπίστηκαν και
ανάμεσα σε αυτούς αρκετά στελέχη
της βασιλικής παράταξης που
εξορίστηκαν σ' ένα γαλλικό νησί,
την Κορσική.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1. Ποια επιχειρήματα χρησιμοποίησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος (πηγή 1) προκειμένου να πείσει τον Κωνσταντίνο για την ανάγκη συμμαχίας της Ελλάδας με την Αντάντ;**
- 2. Ποιοι παράγοντες έκαναν τον Κωνσταντίνο να επιλέξει και να υποστηρίξει την πολιτική της ουδετερότητας. Πριν απαντήσετε, να μελετήσετε την πηγή 2.**
- 3. Να μελετήσετε τις εικόνες της ενότητας. Κατά μία άποψη ο Διχασμός ήταν απλώς σύγκρουση δύο ηγετών που δεν ήθελαν να υποχωρήσουν για λόγους κύρους. Αποδέχεστε αυτή την ερμηνεία; Να τεκμηριώσετε τη θέση σας.**

ΕΝΟΤΗΤΑ 33

Η ρωσική επανάσταση

Η κρίση του τσαρικού καθεστώτος Στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα το 85% περίπου του πληθυσμού της Ρωσίας ήταν αγρότες. Τα μεγαλύτερα και πιο εύφορα κτήματα ανήκαν σε μεγάλους γαιοκτήμονες ενώ οι καλλιεργητές ζούσαν σε άθλιες συνθήκες. Οι εξεγέρσεις ήταν συχνές και το αίτημα για αναδασμό (αναδιανομή) της γης είχε πολλούς υποστηρικτές. Παράλληλα, σε ορισμένες περιοχές της Ρωσίας σημειωνόταν αξιόλογη βιομηχανική ανάπτυξη. Οι εργάτες ζούσαν εξίσου άθλια με τους αγρότες. Έτσι, ήταν συχνές και οι εργατικές εξεγέρσεις που συνήθως καταστέλλονταν με αιματηρό τρόπο.

1. Χαρακτηριστική εικόνα της τσαρικής Ρωσίας: στρατιώτες προσκυνούν τον τσάρο (διακρίνεται έφιππος στο κέντρο).

**Η κρίση του τσαρικού καθεστώ-
τος Στα τέλη του 19ου και στις
αρχές του 20ού αιώνα το 85% περί-
που του πληθυσμού της Ρωσίας
ήταν αγρότες. Τα μεγαλύτερα και
πιο εύφορα κτήματα ανήκαν σε
μεγάλους γαιοκτήμονες ενώ οι
καλλιεργητές ζούσαν σε άθλιες
συνθήκες. Οι εξεγέρσεις ήταν
συχνές και το αίτημα για αναδασμό**

(αναδιανομή) της γης είχε πολλούς υποστηρικτές. Παράλληλα, σε ορισμένες περιοχές της Ρωσίας σημειωνόταν αξιόλογη βιομηχανική ανάπτυξη. Οι εργάτες ζούσαν εξίσου άθλια με τους αγρότες. Έτσι, ήταν συχνές και οι εργατικές εξεγέρσεις που συνήθως καταστέλλονταν με αιματηρό τρόπο.

Η κοινωνική ένταση κλιμακώθηκε μετά την ήττα της Ρωσίας στον ρωσοϊαπωνικό πόλεμο του 1904-1905. Επανάσταση που ξέσπασε το 1905 ανάγκασε τον τσάρο Νικόλαο Β΄, που κυβερνούσε τη χώρα απολυταρχικά, να δεχθεί την εκλογή ενός νομοθετικού σώματος (δούμα) θεσπίζοντας έτσι, τη συνταγματική μοναρχία στη Ρωσία. Λίγο αργότερα, νέα επανάσταση στη Μόσχα πνίγηκε στο αίμα (1905-1906).

Η έκρηξη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου επιδείνωσε την κατάσταση. Η επιστράτευση εκατομμυρίων Ρώσων παρέλυσε την οικονομία, κάνοντας τις συνθήκες ζωής των λαϊκών τάξεων αληθινά τραγικές. Την ίδια στιγμή, ο ρωσικός στρατός αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα στα πεδία των μαχών.

Η αστική επανάσταση του Φεβρουαρίου 1917 Σε αυτές τις συνθήκες ξέσπασε, τον Φεβρουάριο του 1917, νέα επανάσταση. Μετά την επικράτησή της τη διακυβέρνηση του κράτους ανέλαβε προσωρινή κυβέρνηση στην οποία επικρατούσαν μετριοπαθείς φιλελεύθεροι αστοί. Παράλληλα, όμως, οργανώθηκαν τα σοβιέτ, συμβούλια εργατών και στρατιωτών που ανέλαβαν την εξουσία στην πρωτεύουσα Πετρούπολη, στη Μόσχα και σε

άλλες μεγάλες πόλεις. Στην πραγματικότητα, η εξουσία μοιραζόταν ανάμεσα στην προσωρινή κυβέρνηση και τα σοβιέτ. Ο τσάρος έχοντας χάσει τον έλεγχο του στρατού, υποχρεώθηκε να παραιτηθεί (Μάρτιος 1917). Η προσωρινή κυβέρνηση αναγνώρισε κάποια ατομικά δικαιώματα, νομιμοποίησε τα σοβιέτ και προετοίμασε τη σύγκληση συνέλευσης για την κατάρτιση συντάγματος. Αρνήθηκε, ωστόσο, να ικανοποιήσει τα λαϊκά αιτήματα για απόσυρση της Ρωσίας από τον πόλεμο και αναδασμό της γης. Έτσι, η λαϊκή δυσαρέσκεια ενισχύθηκε.

Στο πλαίσιο αυτό, οι Ρώσοι κομμουνιστές, οι μπολσεβίκοι (βλέπε γλωσσάριο), με επικεφαλής τον ηγέτη τους Βλαντιμίρ Ίλιτς Ουλιάνοφ, γνωστό ως Λένιν, υποστήριζαν ότι έπρεπε να καταργηθεί

η φιλελεύθερη προσωρινή κυβέρνηση, όλη η εξουσία να περάσει στα σοβιέτ, η γη να μοιραστεί στους αγρότες και η Ρωσία να αποσυρθεί αμέσως από τον πόλεμο.

Η σοσιαλιστική οκτωβριανή επανάσταση του 1917 Καθώς τα προβλήματα οξύνονταν, οι μπολσεβίκοι κατάφεραν να κυριαρχήσουν, από τον Μάιο του 1917, στα σοβιέτ. Ιδιαίτερα ενισχυμένοι πλέον οργάνωσαν νέα επανάσταση στην Πετρούπολη (25 προς 26 Οκτωβρίου 1917), που επικράτησε και έμεινε γνωστή ως **οκτωβριανή επανάσταση**.

Αμέσως μετά την επικράτηση της επανάστασης, η νέα επαναστατική κυβέρνηση, με πρόεδρο τον Λένιν, αφαίρεσε από τους ιδιοκτήτες τους και έθεσε υπό τον έλεγχό της όλες τις μεγάλες οικονομικές μονάδες (μεγάλα αγροκτήματα, εργοστάσια, τράπεζες, μεταφορικά μέσα κ.ά.), ανέθεσε τη διοίκηση των εργοστασίων στα σοβιέτ των εργατών και των μεγάλων αγροκτημάτων στα σοβιέτ των αγροτών και αναγνώρισε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης στις διάφορες εθνότητες της χώρας.

Οι μπολσεβίκοι θεωρούσαν ότι η νέα σοσιαλιστική Ρωσία δεν είχε θέση στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, αφενός γιατί εκτιμούσαν ότι αυτός ήταν ιμπεριαλιστικός και από τις δύο πλευρές και αφετέρου επειδή έκριναν ότι όλες οι διαθέσιμες

δυνάμεις θα έπρεπε να αφοσιωθούν στην ανασυγκρότηση της χώρας. Έτσι, η νέα κυβέρνηση απέσυρε τη Ρωσία από την Αντάντ υπογράφοντας με τη Γερμανία τη συνθήκη ειρήνης του Μπρεστ-Λιτόφσκ (3 Μαρτίου 1918), με την οποία σταματούσε ο γερμανορωσικός πόλεμος αλλά η Ρωσία υποχρεωνόταν να παραχωρήσει πολλά εδάφη της στη Γερμανία.

Ο εμφύλιος πόλεμος και η ξένη επέμβαση λίγο αργότερα ξέσπασε εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους οπαδούς του τσάρου και τους υποστηρικτές της επανάστασης. Οι χώρες της Αντάντ, ανάμεσά τους και η Ελλάδα, συμμετείχαν στον πόλεμο υποστηρίζοντας τους τσαρικούς (εκστρατεία στην Ουκρανία). Οι συγκρούσεις έληξαν το 1921, με την επικράτηση των μπολσεβίκων.

2. Μπολσεβίκοι στην Πετρούπολη κατά την οκτωβριανή επανάσταση.

1. Η πρώτη επίσημη ομιλία του Λένιν στο σοβιέτ της Πετρούπολης

Σύντροφοι,
η εργατοαγροτική επανάσταση, για την αναγκαιότητα της οποίας μιλούσαν συνεχώς οι μπολσεβίκοι, νίκησε [...]. Ένα από τα άμεσα καθήκοντά μας είναι η ανάγκη να τερματίσουμε αμέσως τον πόλεμο [...].

Η δίκαιη, άμεση ειρήνη, που θα προτείνουμε θα βρει παντού θερμή απήχηση στις διεθνείς προλεταριακές μάζες [...]. Θα κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των αγροτών μ' ένα διάταγμα, που θα καταργήσει την τσιφλικάδικη ιδιοκτησία [...]. Θα εγκαθιδρύσουμε πραγματικό εργατικό έλεγχο στην παραγωγή [...].

Β.Ι. Λένιν, Άπαντα, μτφρ. Π. Μαυρομάτης Σύγχρονη Εποχή, τόμ. 26, σ. 220-221.

3. Ο Λένιν απευθύνεται σε συγκέντρωση μπολσεβίκων.

Η ίδρυση της Σοβιετικής Ένωσης λίγο αργότερα το κράτος πήρε τη μορφή ομοσπονδίας και ονομάστηκε **Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (ΕΣΣΔ) ή Σοβιετική Ένωση**, όπως καθιερώθηκε να λέγεται. Αυτό ήταν το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος του κόσμου.

Η επίδραση της οκτωβριανής επανάστασης στην Ευρώπη
Η οκτωβριανή επανάσταση στη Ρωσία ενίσχυσε την κινητικότητα στις γραμμές των λαϊκών τάξεων σε πολλές χώρες της Ευρώπης, ιδίως στις ηττημένες του πολέμου. Σε αυτό συνέβαλε και η ίδρυση στη Μόσχα το 1919 της **Γ' Διεθνούς ή Κομμουνιστικής Διεθνούς ή Κομιντέρν**, μιας διεθνούς οργάνωσης στην οποία εντάχθηκαν όλα τα κομμουνιστικά κόμματα με σκοπό την αποτελεσματικότερη οργάνωση

της δράσης τους. Στη Γερμανία, μετά από εξεγέρσεις (1918-1919) που οδήγησαν στην κατάργηση της μοναρχίας, οι σπαρτακιστές, ριζοσπάστες σοσιαλιστές, οργάνωσαν επανάσταση (Οκτώβριος 1918), αλλά τελικά ηττήθηκαν. Στην Ουγγαρία εκδηλώθηκε επανάσταση (1919) και επικράτησε για λίγο σοβιετικό καθεστώς, που, όμως, ανατράπηκε.

2. Διάταγμα για τη γη (5 Νοεμβρίου 1917)

Το δεύτερο Πανρωσικό συνέδριο των Σοβιέτ κατάργησε την τσιφλικάδικη ιδιοκτησία στη γη. Το διάταγμα για τη γη έχει ήδη εκδοθεί από τη σημερινή Προσωρινή εργατοαγροτική κυβέρνηση. Με βάση

το διάταγμα αυτό όλη η γη των τσιφλικάδων περνάει ολοκληρωτικά στα χέρια των Σοβιέτ των αγροτών βουλευτών.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Λαού, Β. Ουλιάνοφ (Λένιν).

Τζ. Ριντ, *Δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο, Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1985, σ. 461.*

3. Διάταγμα για την κατάργηση των τάξεων και των πολιτικών διακρίσεων (1917)

1. Όλες οι τάξεις κι οι ταξικές διαιρέσεις των πολιτών, τα ταξικά προνόμια κι οι περιορισμοί [...] καθώς επίσης κι όλες οι πολιτικές διακρίσεις καταργούνται.

2. Όλες οι ονομασίες (ευγενής έμπορος, μικροαστός αγρότης κ.λπ. οι τίτλοι, πρίγκιπας, κόμης κ.λπ.) και οι ονομασίες των πολιτικών διακρίσεων καταργούνται και καθιερώνεται μια γενική για όλο τον πληθυσμό της Ρωσίας ονομασία: πολίτης της Ρωσικής Δημοκρατίας.

3. Η περιουσία των ταξικών ιδρυμάτων των ευγενών μπαίνει αμέσως στη διάθεση των αντίστοιχων αγροτικών σοβιέτ. [...]

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Λαού,
Β. Ουλιάνοφ (Λένιν).

Τζ. Ριντ, *Δέκα μέρες που συγκλόνησαν τον κόσμο*, Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1985, σ. 437.

Στις νικήτριες χώρες της Αντάντ (Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία) εκδηλώθηκαν μεγάλες απεργίες. Τότε άρχισαν να δημιουργούνται στην Ευρώπη τα πρώτα κομμουνιστικά κόμματα. Τα κόμματα αυτά εμπνέονταν από την οκτωβριανή επανάσταση και μάχονταν για την αναμόρφωση της κοινωνίας όχι μέσα από μεταρρυθμίσεις αλλά με επανάσταση. Ένα από αυτά ήταν και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδας (ΣΕΚΕ), που ιδρύθηκε το 1918 και μετονομάστηκε αργότερα σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Η οκτωβριανή επανάσταση στη λογοτεχνία και στον κινηματογράφο

...διαβάστε

- ✓ Μαξίμ Γκόρκι, **Η μάνα** (1906). Η ζωή στην τσαρική Ρωσία και οι διεργασίες που οδήγησαν στην επανάσταση.
- ✓ Τζον Ριντ, **Δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο** (1919). Η ρωσική επανάσταση με τα μάτια ενός αυτόπτη Αμερικανού δημοσιογράφου.
- ✓ Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ, **Η λευκή φρουρά** (1925). Διεισδυτική ματιά στην ψυχολογία των λευκοφρουρών (τσαρικοί) κατά τον εμφύλιο.

✓ **Μιχαήλ Σόλοχοφ, Ο ήρεμος Ντον (1940).** Επικό μυθιστόρημα – τοιχογραφία των αλλαγών που έγιναν στα 1912-1922 στη Ρωσία.

✓ **Μπόρις Πάστερνακ, Δόκτορ Ζιβάγκο (1957).** Κριτική ματιά στα πεπραγμένα της οκτωβριανής επανάστασης.

...ΔΕΙΤΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

✓ **Η απεργία (1925), Θωρηκτό Ποτέμκιν (1925) και Οχτώβρης (1927).** Τρεις κλασικές ταινίες του Σεργκί Αϊζενστάιν, ενός από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες στην ιστορία του κινηματογράφου, που αναφέρονται τόσο στην επανάσταση όσο και στα χρόνια πριν από αυτή.

✓ **Ουόρεν Μπίτι, Οι Κόκκινοι (1981).** Ταινία βασισμένη στο βιβλίο του Τζον Ριντ *Δέκα μέρες που συγκλόνησαν τον κόσμο.*

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1. Να μελετήσετε τις πηγές 1 και 2. Ποιοι λόγοι έκαναν τους μπολσεβίκους να προτάξουν τη λήψη των συγκεκριμένων μέτρων; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.**
- 2. Ποιοι παράγοντες ευνόησαν τη διάδοση, κατά τα χρόνια μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, του πολιτικού μηνύματος της οκτωβριανής επανάστασης;**
- 3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να διαβάσετε το βιβλίο του Τζον Ριντ, *Δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο* και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.**

ΕΝΟΤΗΤΑ 34

Η λήξη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου και οι μεταπολεμικές ρυθμίσεις

Στα τέλη του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου εκπρόσωποι των νικητών συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι (συνέδριο της Ειρήνης ή συνέδριο του Παρισιού, Ιανουάριος 1919-Ιανουάριος 1920) για να συζητήσουν τους όρους των συνθηκών ειρήνης.

Οι ηττημένοι, οι ουδέτεροι και η Σοβιετική Ένωση δεν κλήθηκαν. Οι αποφάσεις καθορίστηκαν από την ανάγκη αναδιαμόρφωσης του πολιτικού χάρτη της Ευρώπης, την επιδίωξη της Γαλλίας να εξουθενώσει τη Γερμανία και την επιθυμία των Δυνάμεων να εγκλωβίσουν το

νέο σοβιετικό καθεστώς της Ρωσίας. Επίσης, σημαντικό ρόλο έπαιξε η αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών, κεντρική ιδέα των 14 σημείων του Αμερικανού προέδρου Ουίλσον, σύμφωνα με την οποία σε κάθε λαό αναγνωριζόταν το δικαίωμα να αποφασίζει μόνος του για το μέλλον του.

Τα «14 σημεία» του Αμερικανού προέδρου Ουίλσον

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ουίλσον, απευθυνόμενος, τον Ιανουάριο του 1918, στο Κογκρέσο της χώρας του, προσδιόρισε τους λόγους για τους οποίους οι ΗΠΑ θα έπρεπε να πάρουν μέρος στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, δίνοντας, ταυτοχρόνως, και το όραμά του για τον μεταπολεμικό κόσμο. Το κείμενο

αυτό έμεινε γνωστό ως τα «14 σημεία» του Ουίλσον.

1. Η διπλωματία και οι συνθήκες να γίνονται φανερά.

2. Να είναι ελεύθερη η ναυσιπλοΐα σε όλες τις θάλασσες.

3. Να καταργηθούν τα οικονομικά σύνορα ανάμεσα στα κράτη.

4. Περιορισμός των εξοπλισμών.

5. Τα προβλήματα των αποικιών να ρυθμιστούν με βάση τα συμφέροντα των λαών.

6. Να εκκενωθεί η Ρωσία και να επιδειχθεί καλή θέληση προς τη χώρα αυτή.

7. Αποκατάσταση του Βελγίου.

8. Ανάκτηση από τη Γαλλία της Αλσατίας και της Λορένης.

9. Τα ιταλικά σύνορα να διευθετηθούν με βάση την αρχή των εθνότητων.

10. Αυτόνομη κρατική υπόσταση για τους λαούς της Αυστρο-ουγγαρίας.

11. Εδαφική ακεραιότητα για τα βαλκανικά κράτη.

12. Αυτόνομη κρατική υπόσταση για τους λαούς της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και ελεύθερη διέλευση από τα Δαρδανέλια.

13. Μια ενιαία και ελεύθερη Πολωνία.

14. Να δημιουργηθεί ένας σύνδεσμος των εθνών.

Πηγή: Jack Watson *European History 1815-1941*, Λονδίνο 1981, σ. 243.

Η συνθήκη των Βερσαλιών (Ιούνιος 1919) υποχρέωνε τη Γερμανία να παραχωρήσει εδάφη της στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στη Δανία και στις νεοσύστατες

Πολωνία, Τσεχοσλοβακία και Λιθουανία, να αναγνωρίσει τη Ρηνανία και το Σάαρ (γερμανικές περιοχές στα γαλλογερμανικά σύνορα) ως αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη, να πληρώσει βαριές πολεμικές αποζημιώσεις, να εγκαταλείψει τις αποικίες της και τα εδάφη που είχε κερδίσει από τη Ρωσία με τη συνθήκη του Μπρεστ–Λιτόφσκ και να περιορίσει στο ελάχιστο τις ένοπλες δυνάμεις της, ουσιαστικά να αφοπλιστεί.

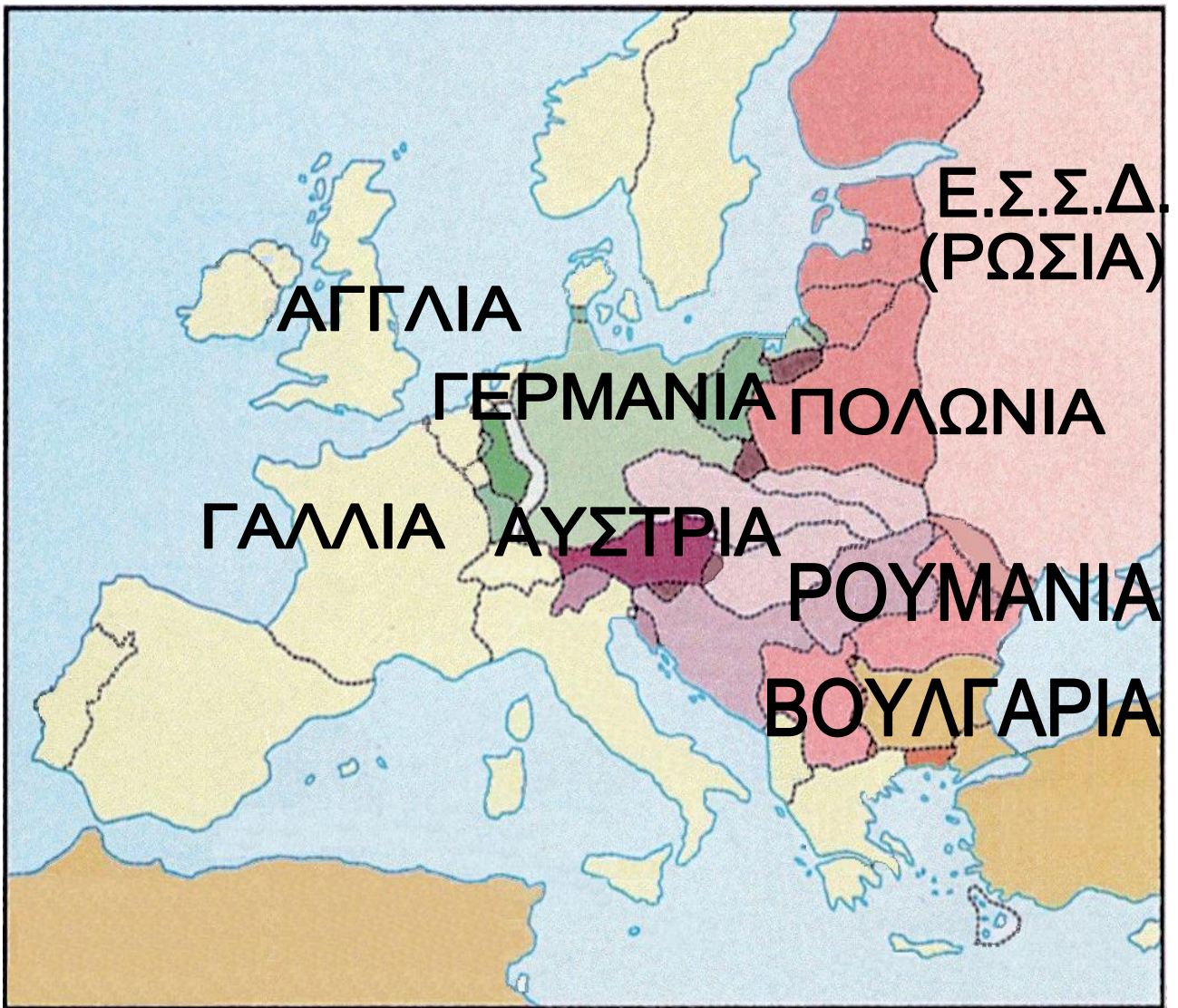
Η συνθήκη του Αγίου Γερμανού (Σεπτέμβριος 1919) εξανάγκαζε την Αυστροουγγαρία να αναγνωρίσει την ανεξαρτησία της Ουγγαρίας, της Τσεχοσλοβακίας, της Γιουγκοσλαβίας και της Πολωνίας και να παραχωρήσει σε αυτές πολλά εδάφη. Έτσι, η Αυστροουγγρική αυτοκρατορία διαλυόταν.

Η συνθήκη του Νειγύ (Νοέμβριος 1919) υποχρέωνε τη Βουλγαρία να παραιτηθεί από κάθε διεκδίκησή της στην Α. Μακεδονία και τη Δ. Θράκη (τα εδάφη αυτά δόθηκαν στην Ελλάδα) και να παραχωρήσει εδάφη της στη Ρουμανία και στη Σερβία. Παράλληλα, προβλεπόταν η δυνατότητα αμοιβαίας ανταλλαγής πληθυσμών ανάμεσα σε Ελλάδα και Βουλγαρία.

Η συνθήκη του Τριανόν (Ιούνιος 1920) υπαγόρευσε στην ανεξάρτητη Ουγγαρία να παραχωρήσει εδάφη στην Τσεχοσλοβακία, στη Ρουμανία και στη Γιουγκοσλαβία.

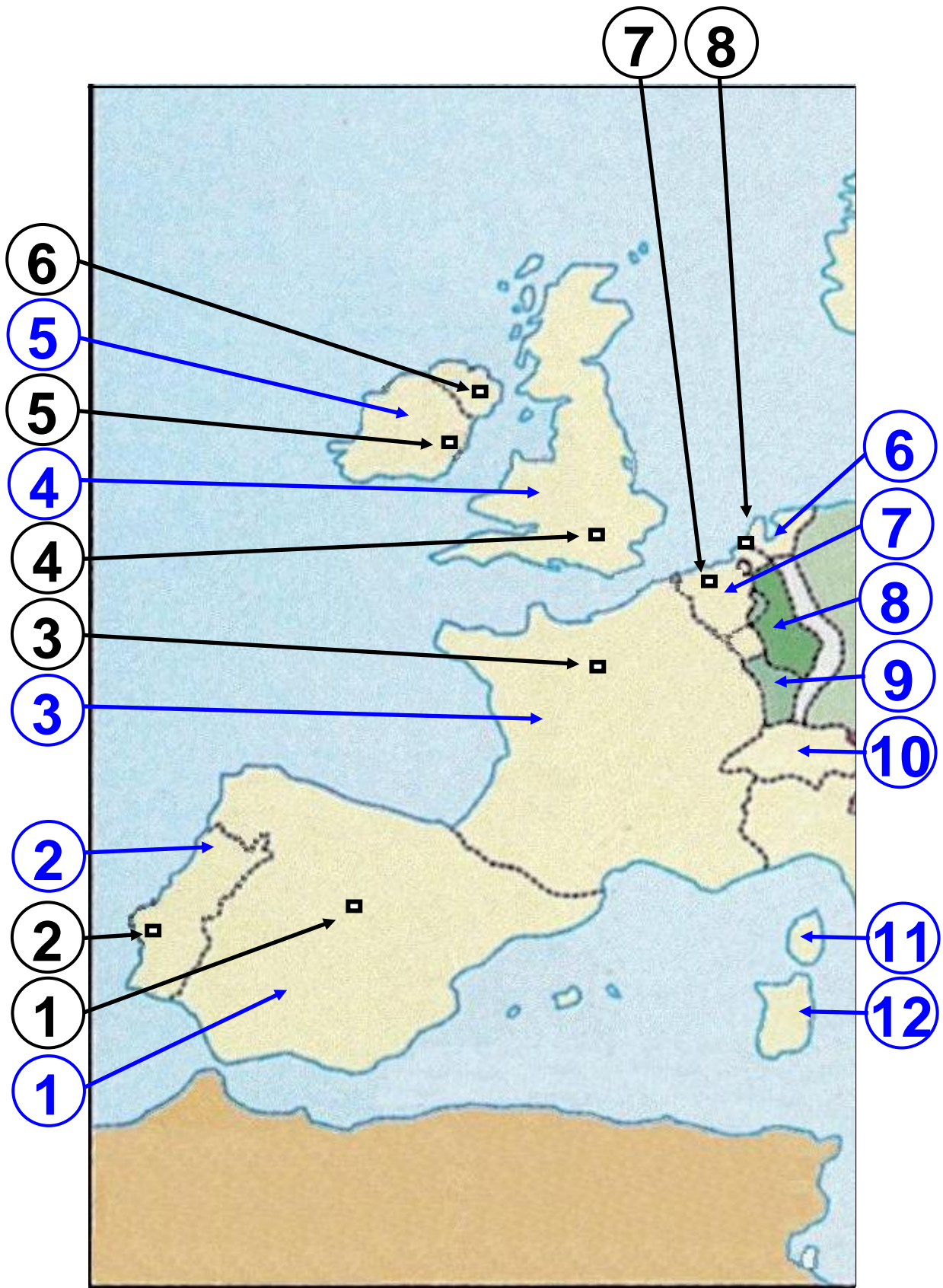
Η συνθήκη των Σεβρών (28 Ιουλίου/10 Αυγούστου 1920) επιβλήθηκε στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Ο σουλτάνος παραχωρούσε την κυριαρχία της Μεσοποταμίας (σημ. Ιράκ), της Παλαιστίνης και της

Υπεριορδανίας (σημ. Ιορδανία) στη Βρετανία, ενώ της Συρίας και του Λιβάνου στη Γαλλία. Το Κουρδιστάν και η Αρμενία θα γίνονταν ανεξάρτητα κράτη. Τα νησιά Ίμβρος, Τένεδος και η Θράκη μέχρι τα πρόθυρα της Κωνσταντινούπολης παραχωρούνταν στην Ελλάδα. Επίσης, ο σουλτάνος αναγνώριζε επίσημα την ελληνική κυριαρχία στα νησιά του Β. και Α. Αιγαίου και η Ιταλία παραχώρουσε στην Ελλάδα τα Δωδεκάνησα, εκτός από τη Ρόδο. Η Αντάντ ανέθετε στην Ελλάδα τη διοίκηση της περιοχής της Σμύρνης για πέντε χρόνια. Στη συνέχεια, οι κάτοικοι της περιοχής θα αποφάσιζαν με δημοψήφισμα για την τύχη της. Τα Στενά τέθηκαν υπό διεθνή έλεγχο. Έτσι, η Οθωμανική αυτοκρατορία διαλυόταν.

1. Η Ευρώπη μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, σύμφωνα με τις αποφάσεις του συνεδρίου του Παρισιού.

	Εδάφη που έχασε η Γερμανία
	Αποστρατικοποιημένη γερμανική περιοχή
	Εδάφη που έχασε η Ρωσία
	Εδάφη που έχασε η Αυστροουγγαρία
	Περιοχές ελεγχόμενες από την Κοινωνία των εθνών
	Ζώνη συμμαχικής κατοχής (Ρηνανία – Σάαρ)
	Εδάφη που έχασε η Βουλγαρία

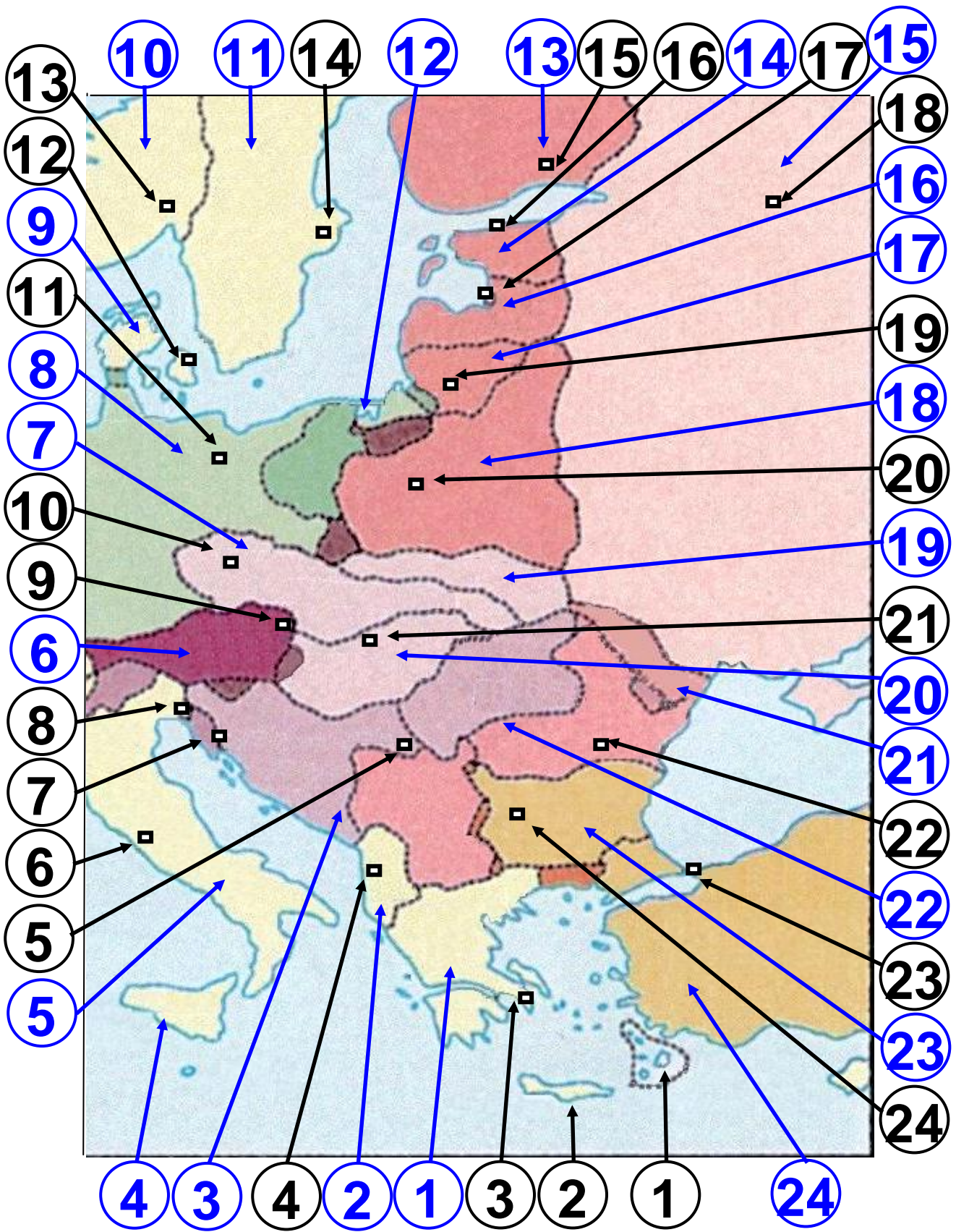

ΚΡΑΤΗ

1. ΙΣΠΑΝΙΑ	7. ΒΕΛΓΙΟ
2. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	8. ΖΑΑΡ
3. ΓΑΛΛΙΑ	9. ΑΛΣΑΤΙΑ ΛΟΡΑΙΝΗ (στην Γαλλία)
4. ΑΓΓΛΙΑ	10. ΕΛΒΕΤΙΑ
5. ΙΡΛΑΝΔΙΑ	11. Κορσική
6. ΟΛΛΑΝΔΙΑ	12. Σαρδηνία

Πόλεις

1. Μαδρίτη	5. Δουβλίνο
2. Λισσαβόνα	6. Μπέλφαστ
3. Παρίσι	7. Βρυξέλλες
4. Λονδίνο	8. Χάγη

ΚΡΑΤΗ

1. ΕΛΛΑΔΑ	13. ΦΙΛΑΝΔΙΑ
2. ΑΛΒΑΝΙΑ	14. ΕΣΘΟΝΙΑ
3. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ	15. Ε.Σ.Σ.Δ (ΡΩΣΙΑ)
4. ΣΙΚΕΛΙΑ	16. ΛΕΤΟΝΙΑ
5. ΙΤΑΛΙΑ	17. ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ
6. ΑΥΣΤΡΙΑ	18. ΠΟΛΩΝΙΑ
7. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ	19. ΓΑΛΙΚΙΑ
8. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	20. ΟΥΓΓΑΡΙΑ
9. ΔΑΝΙΑ	21. ΒΕΣΣΑΡΑΒΙΑ
10. ΝΟΡΒΗΓΙΑ	22. ΡΟΥΜΑΝΙΑ
11. ΣΟΥΗΔΙΑ	23. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
12. ΑΝΑΤ. ΠΡΩΣΙΑ	24. ΤΟΥΡΚΙΑ

Πόλεις

1. Δωδεκάνησα (στην Ιταλία το 1923)	13. Όσλο
2. Κρήτη	14. Στοκχόλμη
3. Αθήνα	15. Ελσίνκι
4. Τίρανα	16. Ταλίν
5. Βελιγράδι	17. Ρίγα
6. Ρώμη	18. Μόσχα
7. Φιούμε	19. Κόβνο
8. Τεργέστη	20. Βαρσοβία
9. Βιέννη	21. Βουδαπέστη
10. Πράγα	22. Βουκουρέστη
11. Βερολίνα	23. Κωνσταντινούπολη
12. Κοπεγχάγη	24. Σόφια

Η προσδοκία αποφυγής νέων συγκρούσεων οδήγησε τις νικήτριες χώρες στη δημιουργία της *Κοινωνίας των Εθνών* (ΚτΕ), ενός διεθνούς οργανισμού όπου θα μπορούσαν να απευθύνονται τα κράτη για να επιλύουν ειρηνικά τις μεταξύ τους διαφορές. Ωστόσο, κάθε κράτος – μέλος της Κοινωνίας των Εθνών είχε δικαίωμα να ασκήσει βέτο (αρνησικυρία), εμποδίζοντας τη λήψη μιας απόφασης, αλλά και να μη συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις που θα του γίνονταν. Τα δύο αυτά στοιχεία έμελλε να λειτουργήσουν διαλυτικά για την Κοινωνία των Εθνών.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να μελετήσετε την πηγή. Σε ποιο βαθμό εφαρμόστηκαν οι διακηρύξεις του προέδρου Ουίλσον στις συνθήκες που υπογράφηκαν μετά τον πόλεμο;
2. Ποιες από τις συνθήκες που υπογράφηκαν μετά το τέλος του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου αφορούσαν και την Ελλάδα και τι προέβλεπε καθεμιά από αυτές; Η Ελλάδα έχασε ή κέρδισε εδάφη; Πριν απαντήσετε, να μελετήσετε τον χάρτη της σ. 141/99.
3. Διαθεματική δραστηριότητα: Να διαβάσετε το βιβλίο *Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο*, να δείτε την ομώνυμη ταινία και να οργανώσετε σχετική παρουσίαση στην τάξη σας.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

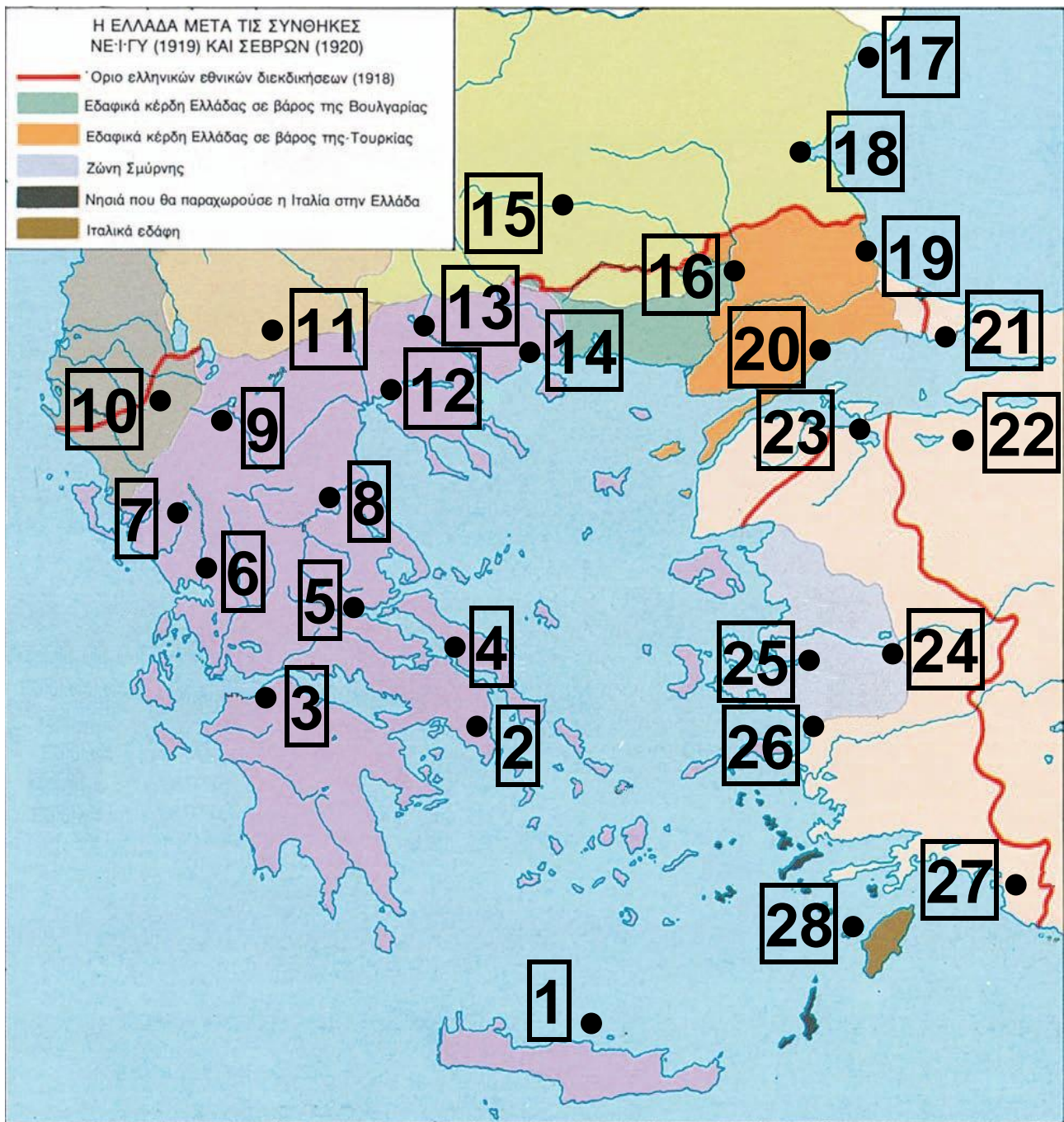
Ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος στον κινηματογράφο

- ✓ Τσάρλι Τσάπλιν, **Παρουσιάστε αρμ (1918)**. Ένας απλός ανθρωπάκος πηγαίνει στον πόλεμο φιλοδοξώντας να γίνει ήρωας.
- ✓ Λούις Μίλστοουν, **Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο (1930)**. Ταινία βασισμένη στο ομότιτλο έργο του Ε.Μ. Ρεμάρκ.
- ✓ Στάνλεϊ Κιούμπρικ, **Σταυροί στο μέτωπο (1957)**. Η σημαντικότερη, ίσως, ταινία για τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

- ✓ **Μάριο Μονιτσέλι, Ο Μεγάλος Πόλεμος (1959).** Η καλύτερη ιταλική ταινία για τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο.
- ✓ **Ντέιβιντ Λιν, Ο Λόρενς της Αραβίας (1962).** Ο ξεσηκωμός των Αράβων από τους Βρετανούς κατά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο.
- ✓ **Πίτερ Γουέρ, Καλλίπολις (1981).** Η συμμετοχή μιας μονάδας Αυστραλών στην εκστρατεία της Καλλίπολης.
- ✓ **Ζαν Πιερ Ζενέ, Οι ατέλειωτοι αρραβώνες (2004).** Βασισμένο στο ομώνυμο βιβλίο του Σ. Ζαπριζό.

**2. Η Ελλάδα μετά τις συνθήκες
Νειγύ και Σεβρών
(ο χάρτης στην επόμενη σελίδα)**

ΠΟΛΕΙΣ

1. Ν. Κρήτη	6. Άρτα
2. Αθήνα	7. Ιωάννινα
3. Πάτρα	8. Λάρισα
4. Χαλκίδα	9. Καστοριά
5. Λαμία	10. Κορυτσά

11. Μοναστήρι	20. Ραιδεστός
12. Θεσσαλονίκη	21. Κωνσταντινούπολη
13. Σέρρες	22. Προύσα
14. Καβάλα	23. Πάνορμος
15. Φιλιππούπολη	24. Σαλιχλί
16. Αδριανούπολη	25. Σμύρνη
17. Βάρνα	26. Έφεσος
18. Πύργος	27. Μάκρη
19. Μύδεια	28. Ρόδος

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΝΕΪΓΥ (1919) ΚΑΙ ΣΕΒΡΩΝ (1920)

	Όριο ελληνικών εθνικών διεκδικήσεων (1918)
	Εδαφικά κέρδη Ελλάδας σε βάρος της Βουλγαρίας
	Εδαφικά κέρδη Ελλάδας σε βάρος της Τουρκίας
	Ζώνη Σμύρνης
	Νησιά που θα παραχωρούσε η Ιταλία στην Ελλάδα
	Ιταλικά εδάφη

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ κύρια αίτια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου ήταν ο ιμπεριαλισμός, ο εθνικισμός και ο μιλιταρισμός· τα αντίπαλα στρατόπεδα ήταν η Αντάντ με τους συμμάχους της και οι Κεντρικές Δυνάμεις με τους δικούς τους συμμάχους· τελικά η σύγκρουση κρίθηκε υπέρ της Αντάντ.
- ✓ ο Ελ. Βενιζέλος και ο Κωνσταντίνος, εκφράζοντας διαφορετικές πολιτικές, διαφώνησαν για τη στάση της Ελλάδας απέναντι στον πόλεμο· η σύγκρουσή τους οδήγησε σε έναν ακήρυχτο εμφύλιο πόλεμο, τον Εθνικό Διχασμό
- ✓ στη διάρκεια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου έγινε σοσιαλιστική επανάσταση στη Ρωσία που

οδήγησε στην ίδρυση του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους του κόσμου
✓ μετά το τέλος του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου οι νικήτριες χώρες της Αντάντ επέβαλαν στους ηττημένους εξοντωτικούς όρους, υπονομεύοντας, έτσι, την ειρήνη, δημιούργησαν πολλά νέα κράτη και ίδρυσαν την Κοινωνία των Εθνών, ένα διεθνή οργανισμό που θα προσπαθούσε να αποτρέψει μελλοντικούς πολέμους μεγάλης κλίμακας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 4ου ΤΟΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 19ο ΑΙΩΝΑ

**26. Πνευματική ζωή, Γράμματα
και Τέχνες στην Ελλάδα
τον 19ο αιώνα 7**

Μέρος Δεύτερο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ: Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΓΟΥΔΙ (1909) ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

27. Το κίνημα στο Γουδί (1909) 28

**28. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος
πρωθυπουργός: η βενιζελική
πολιτική της περιόδου
1910-1912 .....38**

29. Οι βαλκανική πόλεμοι (1912-1913).....	45
30. Η Ελλάδα και τα Βαλκάνια αμέσως μετά τους βαλκανικούς πολέμους	59

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ: Ο Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1914-1918)

31. Τα αίτια, η έκρηξη και τα μέτωπα του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου	74
32. Η Ελλάδα στον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο – Ο Εθνικός Διχασμός	92
33. Η ρωσική επανάσταση	105
34. Η λήξη του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου και οι μεταπολεμικές ρυθμίσεις	123

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α').

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.